

Särskild rapport

Kontrollsystemet för ekologiska produkter har blivit bättre, men några utmaningar kvarstår

(i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget)

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

INNEHÅLL

	Punkt
Ordförklaringar	
Sammanfattning	I - VIII
Inledning	1 - 23
EU:s kontrollsystem för ekologiska produkter	5 - 14
En snabbt växande marknad	15 - 18
Ekonomiskt stöd för ekologisk produktion i EU	19
EU:s rättsliga ram för ekologisk produktion	20 - 23
Revisionens omfattning och inriktning samt revisionsmetod	24 - 28
Iakttagelser	29 - 89
Tillsynen av kontrollsystemet för ekologiska produkter som produceras i EU har förbättrats	29 - 49
Kommissionens övervakning av kontrollsystemen i medlemsstaterna har förbättrats	30 - 35
Många brister i medlemsstaternas tillsyn av kontrollorgan har åtgärdats	36 - 47
Informationsutbytet har blivit bättre, men det skulle kunna ske snabbare och vara mer heltäckande	48 - 49
Utmaningen att övervaka kontrollsystemet för importerade ekologiska produkter hade delvis uppfyllts	50 - 80
Kommissionen har påbörjat revisioner utanför EU, men än så länge har de flesta likvärdiga kontrollorgan inte granskats	54 - 64
Informationsutbytet har blivit bättre, men kommissionen skulle kunna utnyttja det bättre och snabbare	65 - 71
Det var svårt och tidskrävande för kommissionen att verkställa bestämmelser men kommande regeländringar är tänkta att göra processen snabbare och mer ändamålsenlig	72 - 74
Brister i medlemsstaternas kontroll av ekologisk import	75 - 80
Spårbarheten har förbättrats även om några brister kvarstår	81 - 89

Spårbarheten har förbättrats inom EU men alla producenter kunde inte spåras	84 - 88
Vårt spårbarhetstest avslöjade problem med märkning och intyg	89
Slutsatser och rekommendationer	90 - 98
Bilaga – Bedömning av i vilken utsträckning rekommendationerna i särskild rapport nr 9/2012 har genomförts	
Kommissionens svar	

ORDFÖRKLARINGAR

ackrediteringsorgan: ett offentligt eller privat organ som formellt bekräftar att ett kontrollorgan är behörigt att utföra tester och certifiering av tredje parter i enlighet med ekologiska standarder.

aktör: person eller företag som producerar, lagrar, bearbetar, transporterar, exporterar eller importerar ekologiska produkter.

behörig myndighet: den centrala myndighet i en medlemsstat (eller ett tredjeland) som ansvarar för att anordna officiella kontroller av ekologisk produktion, eller en annan myndighet som detta ansvar har överlåtit till.

kontrollorgan: en oberoende privat tredje part eller offentlig administrativ organisation i en medlemsstat (kallas även kontrollmyndighet i lagstiftningen) som utför inspektion och certifiering av ekologisk produktion.

likvärdig: uppfyller samma mål och principer genom tillämpning av regler som säkerställer samma överensstämmelsenivå.

likvärdigt kontrollorgan: kontrollorgan som verkar i ett tredjeland och som erkänts av kommissionen som ett organ som tillämpar regler och kontrollåtgärder som är likvärdiga med dem som tillämpas i EU.

likvärdigt tredjeland: tredjeland som erkänts av kommissionen som ett land som tillämpar regler och kontrollåtgärder som är likvärdiga med dem som tillämpas i EU.

OFIS: informationssystemet för ekologiskt jordbruk – kommissionens it-system för hantering av information om ekologiskt jordbruk; det möjliggör a) elektroniskt utbyte av data mellan EU:s medlemsstater, Norge, Island och kommissionen och b) spridning av offentliga uppgifter till europeiska medborgare och aktörer.

Traces: kommissionens integrerade veterinärdatasystem för hantering av alla sanitära krav på handel inom EU samt import av djur, sperma, embryon och livsmedel. Traces inrättades genom kommissionens beslut 2004/292/EG i enlighet med rådets direktiv 90/425/EEG.

SAMMANFATTNING

I. De främsta målen för en heltäckande EU-ram för ekologisk produktion är att skydda konsumenternas intressen bättre, säkerställa rättvis konkurrens mellan producenterna och underlätta den fria omsättningen av ekologiska produkter i EU. Kontrollsystemet för ekologiska produkter anges i EU:s förordningar. Syftet är att konsumenterna ska kunna vara säkra på att EU-regler – eller likvärdiga regler – har tillämpats i distributionskedjans alla led när de köper ekologiska produkter. Så ska det vara oavsett om produkterna produceras i EU eller importeras.

II. I juni 2012 offentliggjorde vi särskild rapport nr 9/2012 om det kontrollsystem som reglerar produktionen, bearbetningen, distributionen och importen av ekologiska produkter. Vi har nu gjort en uppföljningsrevision för att bedöma om kommissionen har åtgärdat de brister som vi identifierade i rapporten. Därutöver har vi särskilt inriktat oss på importförfarandena för ekologiska produkter. Vi fann att kontrollsystemet hade blivit bättre och att våra rekommendationer i allmänhet hade genomförts sedan vår föregående revision, men att några utmaningar kvarstod.

III. När det gäller de ekologiska produkter som produceras i EU – vilka utgör större delen av konsumtionen i EU – har både kommissionen och medlemsstaterna åtgärdat många av de brister som vi identifierade i den förra rapporten. Sedan vår rapport från 2012 har kommissionen återupptagit sina granskningsbesök till medlemsstaterna och har nu besökt de flesta av dem. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som vi granskade har vidtagit åtgärder för att förbättra sina kontrollsystem. Några av dem har åtgärdat de brister som vi fann förra gången genom att ändra den rättsliga ramen, andra har förbättrat samordningen mellan ackrediteringsorganen eller sina riktlinjer för tillsynen av kontrollorgan. Vi konstaterade dock att ett antal brister från våra tidigare iakttagelser kvarstod. Vi konstaterade också att tillämpningen av verkställighetsåtgärder ännu inte var harmoniserad i hela EU och att rapporteringen i medlemsstaterna ibland var långsam och ofullständig.

IV. En mindre del av den ekologiska mat som konsumeras i EU importeras. Likvärdiga kontrollorgan i tredjeländer certifierar över 80 % av de ekologiska produkter som importeras

till EU. Den resterande delen importeras från ett begränsat antal tredjeländer som anses tillämpa likvärdiga normer. Kommissionen har sedan 2012 gjort revisioner av de flesta likvärdiga tredjeländerna. Kommissionen har även börjat besöka likvärdiga kontrollorgan och granskat deras verksamhet på plats i tredjeländer. Hittills har de granskat de system som används för omkring en tredjedel av den import som certifieras av de likvärdiga kontrollorganen.

V. Vi konstaterade att kommissionen bara har börjat undersöka möjliga synergier vid tillsynen av ekologisk import både med de behöriga myndigheterna för andra stora marknader som importerar sådana produkter och med ackrediteringsorganens arbete. När det gäller kontrollsystemet för import kan processen för att åtgärda ett problem som identifierats av kommissionen vara svår och utdragen. Det har dock införts nya regler för att åtgärderna ska kunna verkställas snabbare och mer ändamålsenligt. På medlemsstatsnivå fann vi brister i kontrollerna av inkommande sändningar. Kontrollorganens kontroller av importörer var fortfarande ofullständiga.

VI. Även denna gång gjorde vi ett spårbarhetstest och följde därför dokumentationen på papper bakåt – från återförsäljare till producent. Resultatet visar att det har blivit bättre sedan den föregående revisionen, särskilt i EU. Men alla produkter kunde fortfarande inte spåras tillbaka till jordbrukaren.

VII. Vi lämnar rekommendationer om hur de kvarstående brister avseende EU-produkter som vi identifierade i medlemsstaterna kan åtgärdas, om hur tillsynen av importerade ekologiska produkter kan förbättras genom bättre samarbete och om att mer kompletta spårbarhetskontroller bör göras.

INLEDNING

1. I juni 2012 offentliggjorde vi särskild rapport nr 9/2012 om det kontrollsystem som reglerar produktionen, bearbetningen, distributionen och importen av ekologiska produkter. För att bedöma om kommissionen hade åtgärdat de brister som identifierades i rapporten har vi följt upp vår revision och ägnat särskild uppmärksamhet åt importförfarandena för ekologiska produkter.
2. Ekologisk produktion är "ett övergripande system för jordbruksverksamhet och livsmedelsproduktion, där man kombinerar bästa miljö- och klimatpraxis, hög grad av biologisk mångfald, bevarande av naturresurser och tillämpning av stränga djurvälståndskrav och produktionsnormer som motsvarar en växande skara konsumenters efterfrågan på produkter som har framställts med användning av naturliga ämnen och processer"¹. Ekologiska produkter inbegriper bearbetade och obearbetade livsmedel, drycker liksom foder och utsäde. I den ekologiska produktionssektorn ingår producenter inom jordbruk och vattenbruk, liksom deras leverantörer samt producenter och distributörer av livsmedel.
3. Genom en rådsförordning infördes 1991 en EU-ram för ekologisk produktion tillsammans med ett kontroll- och certifieringssystem². Innan dess hade ekologisk produktion i EU definierats med hjälp av flera normer som hade utfärdats av ekologiska sammanslutningar i de olika medlemsstaterna. De främsta målen för den heltäckande EU-ramen för ekologisk produktion var att skydda konsumenternas intressen bättre, säkerställa

¹ Skäl 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1), som innebar en mindre ändring av skäl 1 i förordning (EU) 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

² Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 198, 22.7.1991, s. 1).

rättvis konkurrens mellan producenterna och underlätta den fria omsättningen av ekologiska produkter i EU.

4. Det finns inget vetenskapligt test för att avgöra om en produkt är ekologisk. För att kunna "bevara och rättfärdiga konsumenternas förtroende för produkter som märkts som ekologiska"³ måste kontroll- och certifieringssystemet ha kapacitet att minska sannolikheten för att aktörer inte följer de relevanta normerna.

EU:s kontrollsystem för ekologiska produkter

5. EU-logotypen (se bild 1) visar att en produkt har framställts i enlighet med de relevanta EU-normerna och omfattas av ett kontroll- och certifieringssystem. För bearbetade produkter betyder det att minst 95 % av ingredienserna som härstammar från jordbruket är ekologiska. Bredvid den nya EU-logotypen för ekologiska produkter visas kontrollorganets kodnummer. Där anges också om de jordbruksråvaror som produkten består av har odlats i eller utanför EU (eller både och).

Bild 1 - EU-logotypen för ekologiska produkter

Källa: Kommissionens förordning (EU) nr 271/2010, 24.3.2010.

6. Enskilda aktörer i olika led av distributionskedjan tillämpar sina egna förfaranden för ekologiska produkter, vilket kan vara allt från enkla kontroller till mycket komplexa

³ Skäl 3 i rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

processer. Detta är de byggstenar som ska garantera att de produkter som slutligen märks med EU-logotypen verkligen uppfyller normerna.

7. EU har infört ett kontrollsystem med organ som kontrollerar de enskilda aktörerna. Kontrollerna innefattar fysiska inspektioner i produktions- eller bearbetningslokalerna, kontroll av dokumentation och stickprov på slutprodukter, skördade produkter, löv eller jord för att kontrollera att inga otillåtna substanser har använts. Kontrollorganen är en central del av alla kontroll- och certifieringssystem för ekologisk produktion och ekologiska produkter. Aktörerna betalar för de intyg som kontrollorganen utfärdar.

8. Olika kontrollsystem används för produkter som produceras i EU och produkter som importeras. Kommissionen spelar en central roll i alla dessa system genom att den utövar tillsyn av medlemsstaternas kontrollsystem och övervakar de aktörer som deltar i de olika importförfarandena.

Kontrollsystem för produkter som produceras i EU

9. EU:s medlemsstater kan välja om de vill införa ett kontroll- och certifieringssystem som är privat, offentligt eller en kombination av båda. En majoritet av medlemsstaterna har godkänt privata kontrollorgan. Fem medlemsstater har nominerat offentliga kontrollorgan (som i lagstiftningen kallas kontrollmyndigheter) och två har valt ett kombinerat system. Omkring 250 kontrollorgan och offentliga tillsynsmyndigheter har godkänts i hela EU⁴. I den här rapporten går de under den gemensamma beteckningen kontrollorgan.

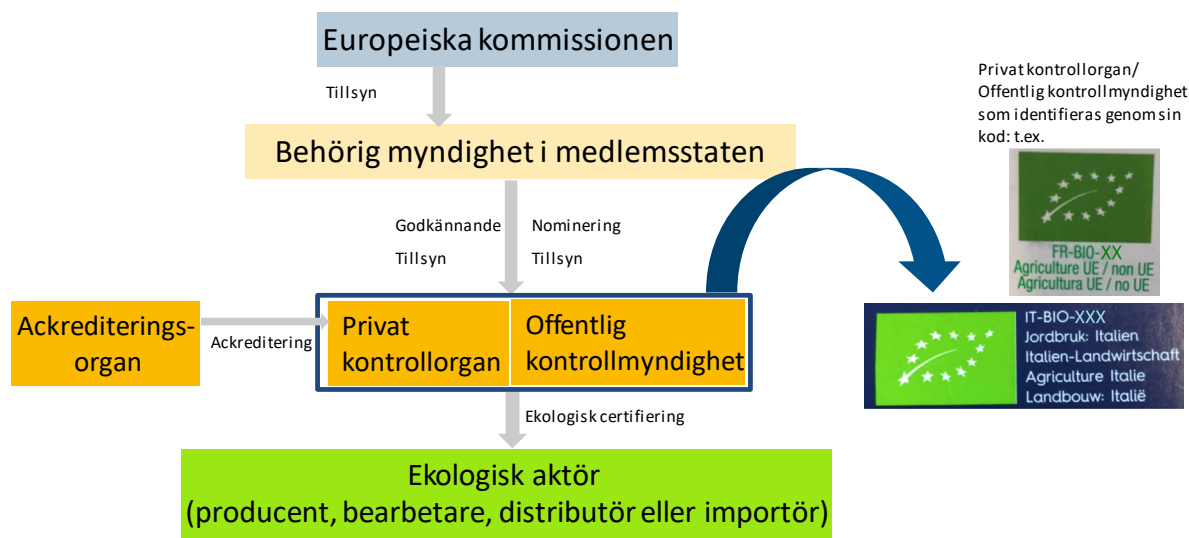
10. Medlemsstaterna ska utse en eller flera myndigheter som ansvarar för att godkänna och utöva tillsyn av kontrollorganen, och vid behov tillämpar olika verkställighetsåtgärder (bl.a. sanktioner).

11. Privata kontrollorgan måste vara ackrediterade i enlighet med den senaste versionen av ISO-standard IEC 17065:2012. Ackrediteringsorganens kontroller avser kontrollorganens

⁴ GD Jordbruk och landsbygdsutveckling: Förteckning över kontrollorgan och kontrollmyndigheter i den ekologiska sektorn per den 14 augusti 2018. Se: http://ec.europa.eu/agriculture/ofis_public/r8/ctrl_r8.cfm?targetUrl=home&lang=en

tekniska kompetens, oberoende, opartiskhet och yrkesintegritet. Offentliga kontrollmyndigheter behöver inte ackrediteras (se den schematiska översikten i **figur 2**).

Figur 2 – Kontrollsystem för produkter som produceras i EU

Källa: Europeiska revisionsrätten.

Kontrollsystem för produkter som importeras till EU

Likvärdiga tredjeländer

12. EU har erkänt flera tredjeländer som länder med likvärdiga regler och kontrollsystem för ekologisk produktion. Behöriga myndigheter i likvärdiga tredjeländer har ansvaret för att garantera att ekologiska produkter framställs och aktörer kontrolleras i enlighet med deras normer. Kommissionen har rätt att göra officiella kontroller för att verifiera att tredjelandets lagstiftning och system är likvärdiga med EU:s regler.

Likvärdiga kontrollorgan

13. Import från andra länder än likvärdiga tredjeländer och Efta-länder⁵ måste produceras och kontrolleras i enlighet med normer som är likvärdiga med EU:s regler. Kommissionen godkänner därför privata kontrollorgan eller offentliga kontrollmyndigheter som certifierar ekologiska aktörer utanför EU. I den här rapporten kallas de för likvärdiga kontrollorgan.

14. När det gäller likvärdiga kontrollorgan fungerar kommissionen som behörig myndighet, vilket innebär att den inte endast ansvarar för att godkänna dessa kontrollorgan utan även för att utöva tillsyn av dem och, vid behov, dra tillbaka godkännandet. Kommissionen utövar tillsyn av de här kontrollorganen genom att granska deras årsrapporter och de bedömningsrapporter som deras ackrediteringsorgan lämnar. Den får även göra granskningsbesök för att undersöka hur kontrollorganen presterar.

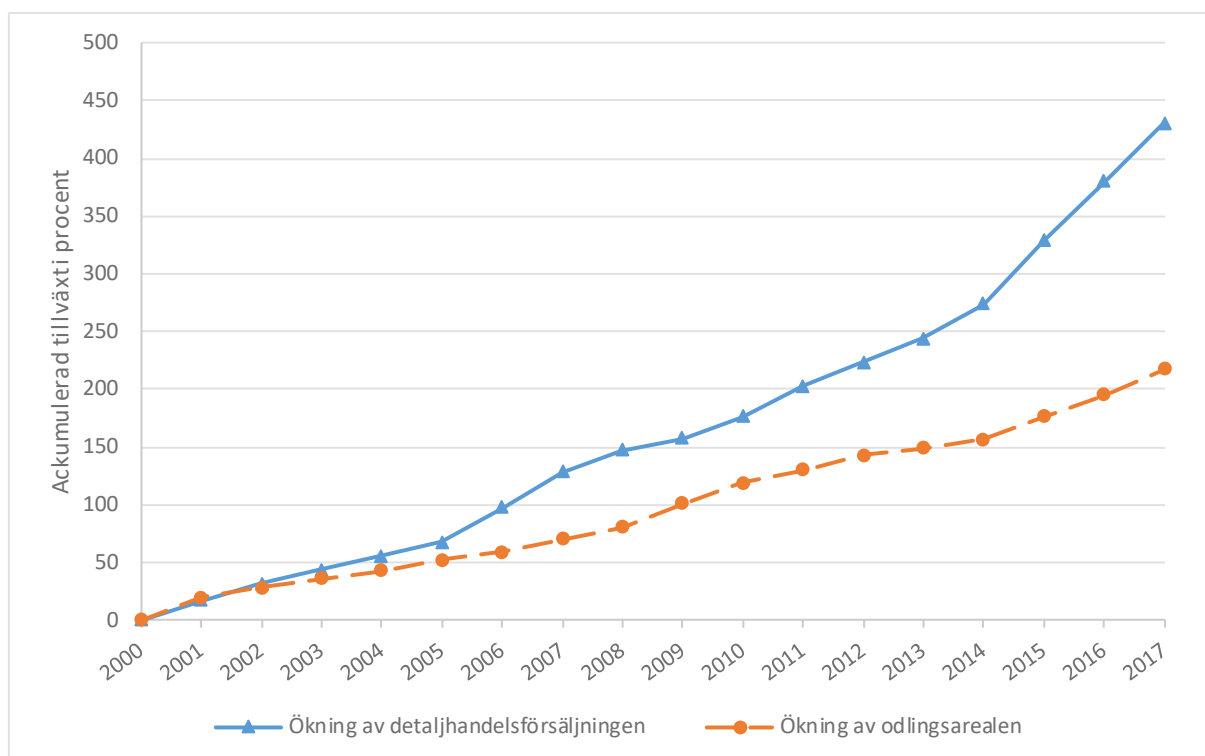
En snabbt växande marknad

15. Den ekologiska sektorn i EU har vuxit snabbt under de senaste åren när det gäller berörd jordbruksareal, antalet aktörer och dess marknadsandel. Den totala jordbruksmarken som används för ekologisk odling i EU ökade från 9,1 miljoner hektar 2010 till 12 miljoner hektar 2016, vilket är en ökning med 33 %. År 2016 var andelen jordbruksmark i EU som användes för ekologisk odling 6,7 %. Under samma period ökade detaljhandelsförsäljningen av ekologiska produkter från 18,1 till 30,7 miljarder euro, vilket är en ökning med 69 %⁶ (se ***figur 3***).

⁵ Norge och Island är de enda två Efta-länder som tillämpar EU:s ekologiska lagstiftning. Deras relationer med EU regleras av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), och ekologisk produktion omfattas av avtalet. Ekologiska produkter från Norge och Island kan därför förflyttas fritt inom EU.

⁶ <https://statistics.fibl.org/europe/key-indicators-europe.html>

Figur 3 – Europa: Ackumulerad ökning av ekologisk areal och detaljhandelsförsäljning 2000–2017

Källa: FiBL-AMI:s enkäter (2006–2018): Forskningsinstitutet för ekologisk odling (FiBL), Frick, Schweiz.

16. Det finns ingen konsoliderad statistik över ekologiska produkter som importeras från länder utanför EU. Några medlemsstater lämnar uppgifter om den ekologiska importens marknadsandel. I Frankrike till exempel, som är EU:s näst största marknad, stod importen från länder utanför EU för 15 % av alla ekologiska produkter som konsumerades i landet 2017⁷.

17. Den växande globala handeln med ekologiska produkter medför att både internt och externt producerade livsmedel transporteras långa sträckor. "Ekologisk" är inte synonymt med "lokal", även om den nya förordningen om ekologisk produktion innehåller målet om att "främja korta distributionskedjor och lokal produktion"⁸.

⁷ <http://www.agencebio.org/le-marche-de-la-bio-en-france>

⁸ Skäl 17 i förordning (EU) nr 2018/848.

18. De priser som konsumenterna betalar för ekologiska produkter är högre än för konventionella varor, och ibland mycket högre. Prisskillnaden påverkas både av konsumenternas efterfrågan och av olika kostnader för bearbetning och distribution. De rapporterade prispåslagen varierar betydligt mellan olika studier och livsmedel, och endast en del av prispåslaget går till producenterna.

Ekonomiskt stöd för ekologisk produktion i EU

19. Ekologiska odlare i EU kan få specifikt ekonomiskt stöd inom EU:s landsbygdsutvecklingspolitik. Det kompletterar det stöd som betalas till alla jordbrukare i EU (dvs. ordningen för grundstöd/systemet för enhetlig arealersättning och miljöanpassningsstöd – som ekologiska odlare automatiskt kvalificerar sig för). Det specifika stödet till ekologiska odlare består av kombinerat EU-stöd och nationellt stöd per hektar, som varierar beroende på medlemsstat. Mellan 2015 och 2018 uppgick EU-stöden till i genomsnitt 700 miljoner euro per år.

EU:s rättsliga ram för ekologisk produktion

20. Rådets förordning från 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter⁹ anger den nuvarande rättsliga ramen. Den omfattar alla stadier i den ekologiska försörjningskedjan, såsom jordbruk och vattenbruk, livsmedelsbearbetning, distribution och detaljhandelsverksamhet¹⁰. Närmare tillämpningsföreskrifter anges i två förordningar¹¹.

⁹ Rådets förordning (EG) nr 834/2007.

¹⁰ EGT L 189, 20.7.2007, s. 1.

¹¹ Kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll (EUT L 250, 18.9.2008, s. 1).

Kommissionens förordning (EG) nr 1235/2008 av den 8 december 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller ordningen för import av ekologiska produkter från tredjeländer (EUT L 334, 12.12.2008, s. 25).

21. I mars 2014 presenterade kommissionen en ny europeisk handlingsplan för ekologiska produkter och ett lagförslag om en ny uppsättning regler för ekologisk odling. Den nya förordningen om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter¹² offentliggjordes i juni 2018. De nya reglerna kommer att gälla från den 1 januari 2021. Fram till dess kommer kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna och berörda intressenter för att slutföra och offentliggöra delegerade akter och genomförandebestämmelser.

22. Förutom den specifika lagstiftningen om ekologisk produktion måste ekologiska livsmedel följa den allmänna livsmedelslagstiftningen¹³. Ekologisk produktion omfattas av förordningen om offentlig kontroll¹⁴, som nyligen ändrades¹⁵. De flesta artiklarna i den nya förordningen ska tillämpas från den 14 december 2019.

23. EU:s medlemsstater, Island och Norge övervakar nivån av bekämpningsmedelsrester i livsmedelsprover och överlämnar provresultaten till Efsa (Europeiska myndigheten för

¹² Förordning (EU) 2018/848.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

livsmedelssäkerhet). Enligt en nyligen offentliggjord rapport¹⁶ om stickprov från 2013, 2014 och 2015 innehöll generellt 44 % av stickproven från konventionellt producerade livsmedel en eller flera kvantifierbara bekämpningsmedelsrester. Frekvensen i stickproven från ekologiska livsmedel var sju gånger lägre (6,5 % av de ekologiska stickproven, se även **punkterna 46 och 47**). Revisionsrätten offentliggjorde nyligen en särskild rapport om EU:s livsmedelssäkerhetspolitik¹⁷, som var inriktad på kemiska faror.

REVISIONENS OMFATTNING OCH INRIKTNING SAMT REVISIONSMETOD

24. Baserat på resultaten av vår tidigare särskilda rapport, som offentliggjordes 2012, uppgraderade kommissionen sin egen utvärdering av risken kopplad till kontrollsystemet för ekologiska produkter. Framför allt värderade kommissionen anseenderisken kopplad till kontrollsystemet för importerade produkter som "allvarlig". Under 2013 och 2014 sänkte kommissionen gradvis risknivån. För att undersöka om kommissionen hade åtgärdat de identifierade bristerna, och för att lämna rekommendationer innan den nya rättsliga ramen är helt klar (se **punkt 21**), beslutade vi att följa upp vår revision, och även att i större utsträckning behandla importförfarandena för ekologiska produkter. Den övergripande revisionsfrågan var därför: "Kan konsumenterna nu känna större förtroende för kontrollsystemen för ekologiska produkter?".

25. För att få svar på den övergripande frågan undersökte vi för det första om kontrollsystemet för ekologiska produkter som produceras i EU nu ger konsumenterna större säkerhet. Vi inriktade oss på de förbättringar som kommissionen och medlemsstaterna har infört sedan 2012. Vi ägnade oss särskilt åt kommissionens övervakning av medlemsstaternas kontrollsystem, medlemsstaternas tillsyn av kontrollorgan och informationsutbytet mellan olika organ och myndigheter.

¹⁶ *Monitoring data on pesticide residues in food: results on organic versus conventionally produced food* – Efsa (övervakning av data om bekämpningsmedelsrester i livsmedel: resultat för ekologiskt kontra konventionellt producerade livsmedel) (<http://www.efsa.europa.eu/publications>).

¹⁷ Särskild rapport nr 2/2019 *Kemiska faror i våra livsmedel: EU:s politik för livsmedelssäkerhet skyddar oss, men står inför utmaningar*

26. För det andra undersökte vi om kontrollsystemet för ekologiska produkter som importeras till EU nu ger konsumenterna större säkerhet. Vi undersökte de två importförfaranden för ekologiska produkter som för närvarande används, liksom kommissionens förfaranden och hur den utförde sina tillsynsuppgifter.

27. För det tredje följde vi upp vår rapport från 2012 genom att testa spårbarheten för ekologiska produkter. Testresultaten presenteras i den sista delen.

28. Vi genomförde revisionen mellan december 2017 och juli 2018, och samlade in revisionsbevis från följande källor:

- Dokumentgranskningar och intervjuer med personal från två generaldirektorat vid Europeiska kommissionen: GD Jordbruk och landsbygdsutveckling samt GD Hälsa och livsmedelssäkerhet.
- Dokumentgranskningar och videokonferenser med företrädare för de sex medlemsstater som vi besökte för särskild rapport nr 9/2012: Tyskland (Nordrhein-Westfalen), Irland, Spanien (Andalusien), Frankrike, Italien (Emilia Romagna) och Förenade kungariket (England).
- Besök i två medlemsstater: Bulgarien (där antalet ekologiska odlare har ökat snabbt de senaste åren) och Tjeckien (där den ekologiskt odlade arealen är stor).
- Dokumentgranskning av kontrollsystemet för ekologiska produkter i Norge, i nära samarbete med Eftas¹⁸ övervakningsmyndighet.
- Deltagande vid två granskningsbesök som GD Hälsa och livsmedelssäkerhet gjorde till organ för kontroll av tredjeländer med verksamhet i Mexiko och Ukraina.
- Samrådsmöten om EU:s system för kontroll av ekologiska produkter med berörda intressenter, däribland International Federation of Organic Agriculture Movement

¹⁸ Europeiska frihandelssammanslutningen - en mellanstatlig organisation bestående av Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz.

(IFOAM), Research Institute of Organic Agriculture (FiBL) och European Organic Certifiers Council (EOCC).

- Genomgång av relevanta studier om det granskade ämnesområdet.

IAKTTAGELSER

Tillsynen av kontrollsystemet för ekologiska produkter som produceras i EU har förbättrats

29. Tillsynen av kontrollsystemet för ekologiska produkter i EU är mycket viktig eftersom den allra största delen av de ekologiska produkter som konsumeras i EU också produceras i EU (se exemplet i **punkt 16**). Efter våra rekommendationer i särskild rapport nr 9/2012 förväntade vi oss att kommissionen hade förstärkt sin övervakning av medlemsstaternas kontrollsystem, och att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna hade förstärkt sin tillsynsroll gentemot kontrollorgan. Vi rekommenderade bland annat att definitionen av bristande efterlevnad och motsvarande verkställighetsåtgärder skulle harmoniseras. I följande avsnitt presenterar vi resultatet av vår uppföljning av rekommendationerna.

Kommissionens övervakning av kontrollsystemen i medlemsstaterna har förbättrats

30. I särskild rapport nr 9/2012 rekommenderade vi att kommissionen skulle stärka sin tillsyn av medlemsstaternas kontrollsystem genom att göra granskningsbesök och samla in och utnyttja de uppgifter och den information som krävs (se även **bilagan**).

31. När vår rapport offentliggjordes 2012 hade kommissionen inte gjort någon revision av ekologisk odling i medlemsstaterna sedan 2004. Efter vår rapport återupptog kommissionen sina granskningsbesök till medlemsstaterna. Mellan 2012 och slutet av 2018 gjorde GD Hälsa och livsmedelssäkerhet 63 revisioner av ekologisk odling, varav 28 i EU:s medlemsstater (se **tabell 1**)¹⁹. Kommissionen (GD Hälsa och livsmedelssäkerhet) offentliggjorde 2015 en

¹⁹ Därutöver gjorde kommissionen fem revisioner som var inriktade på kontroller av bekämpningsmedelsrester i ekologisk produktion (i Tyskland, Polen och Förenade kungariket 2015, och i Finland och Spanien 2016).

översiktsrapport om de 14 revisioner i medlemsstaterna som den hade avslutat fram till slutet av 2014²⁰.

Tabell 1 – Revisioner av ekologisk odling i EU:s medlemsstater gjorda av GD Hälsa och livsmedelssäkerhet mellan 2012 och 2018 (situationen den 10 december 2018)

Typ av revision	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Medlemsstater	Polen Portugal	Grekland Spanien Frankrike Tyskland Förenade kungariket Italien Rumänien	Nederländerna Malta Tjeckien Finland Slovakien	Bulgarien Litauen Sverige Danmark	Irland Lettland Ungern	Österrike Belgien Slovenien	Italien* Rumänien (2 revisionsbesök) * Slovakien

* Revisionsrapporten är ännu inte tillgänglig.

32. Generellt konstaterade kommissionen att kontrollsystemen var väl organiserade i de flesta medlemsstater, trots några brister i tillsynen av kontrollorgan och i enskilda inspektioner.

33. Vi undersökte kommissionens metod, rapporter och uppföljningsförfaranden. Vi bekräftade att revisionerna gällde rätt frågor, att revisionsprocessen dokumenterades på lämpligt sätt och att granskningsiakttagelser följdes upp. Därutöver besökte vi två medlemsstater som kommissionen hade kontrollerat 2014 och 2015 (Tjeckien och Bulgarien) och kunde bekräfta att kommissionen hade gjort relevanta iakttagelser. Kommissionens granskningsrapporter offentliggörs på GD Hälsa och livsmedelssäkerhets webbplats²¹.

34. Om EU-lagstiftningen om ekologisk produktion inte har tillämpats korrekt kan kommissionen skicka en underrättelse om att ett överträdelseförfarande kommer att inledas (även känt som *EU Pilot*) till medlemsstaten eller inleda ett överträdelseförfarande. EU Pilot-utredningar är bra verktyg för att inleda en dialog med medlemsstater. Sedan 2012 har kommissionen skickat 41 underrättelser om att ett överträdelseförfarande kommer att

²⁰ Översiktsrapport *Organic Production – Member States* (ekologisk produktion – medlemsstaterna), GD Hälsa och livsmedelssäkerhet, 2015–8950 – MR.

²¹ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/index.cfm

inledas till 22 olika medlemsstater²². Dessa EU Pilot-utredningar varade i genomsnitt nio månader, men de medförde att kommissionen inte behövde inleda mer utdragna överträdelseförfaranden.

35. Kommissionen tar väl vara på mötena i kommittén för ekologisk produktion, som består av företrädare för medlemsstaterna och träffas fem till sju gånger per år. Norge, Schweiz och Island deltar som observatörer. En av de återkommande diskussionerna under dessa möten gäller uppföljningen av oegentligheter och bedrägerianklagelser. Diskussionerna har lett till att kommissionen har tagit initiativ till att samordna med, och utbilda, de behöriga myndigheterna och kontrollorganen, bedrägeribekämpningsmyndigheterna och organisationer i den privata sektorn.

Många brister i medlemsstaternas tillsyn av kontrollorgan har åtgärdats

Förfaranden för godkännande och tillsyn av kontrollorgan

36. I särskild rapport nr 9/2012 rekommenderade vi att behöriga myndigheter skulle tillämpa lämpliga dokumenterade förfaranden för godkännande och tillsyn av kontrollorgan (se även **bilagan**). Vid uppföljningsrevisionen konstaterade vi att situationen hade förbättrats sedan 2012, även om några brister fortfarande kvarstod.

37. År 2013 ändrade Europeiska kommissionen förordning (EG) nr 889/2008²³ och angav därmed den rättsliga ramen för de behöriga myndigheterna i medlemsstater och hjälpte dem på så sätt följa rekommendationen. Där anges exempelvis vilken typ av tillsynsverksamhet som de behöriga myndigheterna ska utföra avseende kontrollorgan och föreskrivs att de ska göra årliga inspektioner av kontrollorgan²⁴.

²² Tjugoen underrättelser gällde samma typ av överträdelse (att registreringar i OFIS hade gjorts för sent) och behandlades som ett gemensamt ärende.

²³ I kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 392/2013 tillkom ett kapitel 9 till förordning nr 889/2009. Det tillkomna kapitlet handlade om de behöriga myndigheternas tillsyn.

²⁴ Artikel 92 c och e.

38. De behöriga myndigheterna i de sex medlemsstater som vi följde upp har agerat för att åtgärda merparten av de brister som iaktogs förra gången. Några exempel på detta är

- ändringar av den rättsliga ramen (Tyskland, Spanien och Italien),
- bättre samordning med ackrediteringsorganen (Irland, Frankrike, Förenade kungariket och Tyskland),
- förbättrade förfaranden och riktlinjer för tillsyn av kontrollorgan (Irland, Spanien, Frankrike och Förenade kungariket),
- kontroll av behöriga myndigheter av att kontrollorgan har riskanalysförfaranden för sina inspektioner av aktörer och för rotation på tillsättningen av inspektörer.

39. Några av ändringarna hade skett ganska nyligen och det kommer att ta en viss tid innan de har genomförts fullt ut. Vid revisionen kontrollerade vi inte om åtgärderna var ändamålsenliga i praktiken.

40. Trots förbättringarna fann vi ett antal brister som gällde våra tidigare iakttagelser i de här medlemsstaterna, bland annat följande:

- I Italien gjorde de två kontrollorgan som vi granskade många inspektionsbesök i slutet av året när detta är mindre ändamålsenligt, åtminstone när det gäller växtodlare.
- Myndigheterna i medlemsstaterna bör offentliggöra de uppdaterade förteckningarna över aktörer och deras ekologiska intyg på internet²⁵. I Frankrike offentliggör några kontrollorgan inte denna information på internet, vilket minskar insynen och gör att spårbarhetskontroller tar längre tid.
- De kontroller som görs av den behöriga myndigheten i Spanien (Andalusien) är inte tillräckligt dokumenterade.

²⁵ Artikel 92 b i förordning (EG) nr 889/2008.

41. År 2014 och 2015 granskade Europeiska kommissionen Tjeckien och Bulgarien. Även vi besökte de två medlemsstaterna och konstaterade att de hade vidtagit åtgärder för att förbättra sina kontrollsysten. I Bulgarien fann vi dock att tillsynen av kontrollorgan fortfarande hade brister:

- Den behöriga myndigheten hade inte identifierat några brister under sin årliga inspektion (närmare information finns i **punkt 45** och **ruta 1**).
- När det gäller de två kontrollorganen som vi besökte saknades bevis för att valet av aktörer vilkas produkter måste testas för icke godkända ämnen var riskbaserat, vilket krävs enligt förordningen.

Aktörers bristande efterlevnad och motsvarande verkställighetsåtgärder

42. I särskild rapport nr 9/2012 rapporterade vi att påföljder för bristande efterlevnad av reglerna för ekologisk produktion hade tillämpats olika i olika medlemsstater, inom medlemsstaterna och till och med inom kontrollorganen²⁶. Vi rekommenderade att tillämpningen skulle harmoniseras. Vid uppföljningsrevisionen konstaterade vi att harmoniseringen hade förbättrats betydligt inom kontrollorganen och medlemsstaterna, men inte inom hela EU.

43. Sedan 2013²⁷ är behöriga myndigheter skyldiga att anta en förteckning över typer av bristande efterlevnad och skicka den till kontrollorganen så att den kan tillämpas. Det finns ingen rättslig skyldighet att upprätta en harmoniserad förteckning över verkställighetsåtgärder (bl.a. sanktioner) som gäller för hela EU, men kommissionen har nyligen börjat arbeta tillsammans med medlemsstaterna i denna riktning. Kommissionen har identifierat de vanligast förekommande allvarliga typerna av bristande efterlevnad i

²⁶ Punkterna 35–37 i särskild rapport nr 9/2012.

²⁷ Med förordning (EU) nr 392/2013 tillkom artikel 92 d till förordning (EG) nr 889/2008.

kontrollsystemet för ekologiska produkter och samlar in information om de motsvarande verkställighetsåtgärder.

44. Samtliga åtta medlemsstater som vi besökte eller följde upp under den här revisionen har nu en förteckning över typer av bristande efterlevnad och motsvarande verkställighetsåtgärder²⁸, vilket är ett användbart steg mot tydlighet och harmonisering.

45. I Bulgarien behövs det dock ytterligare förtydliganden och korrekt tillsyn. Vi såg att ett av de två kontrollorganen som vi besökte valde att inte tillämpa vissa verkställighetsåtgärder som anges i förteckningen och att inget av dem tillämpade den korrekta åtgärden vid förekomst av otillåtna substanser. Den behöriga myndigheten rapporterade inte om detta i samband med sin tillsynsverksamhet.

46. Begränsningar av hur mycket kemiska och andra substanser²⁹ som får användas är ett huvudkrav i ekologiska produktionsmetoder. Kontroll av rests substanser kan användas av kontrollorgan eller behöriga myndigheter för att upptäcka otillåtna substanser, både i slutprodukten men även i löv eller jord. I särskild rapport nr 9/2012 observerade vi att EU-förordningarna inte föreskriver ett minsta antal laborietester som kontrollorganen ska göra och att det saknades en harmoniserad syn på vilka åtgärder som ska vidtas om otillåtna substanser påträffas.

47. Sedan 2013 anges i EU:s regler ett minsta antal stickprov som kontrollorganen ska ta och analysera³⁰. För framtiden anger den nya förordningen om ekologiska produkter³¹ att de

²⁸ Enligt förordningen ska förteckningen innehålla åtminstone de typer av bristande efterlevnad som påverkar produkters ekologiska status samt motsvarande påföljder. I några medlemsstater (Bulgarien, Irland, Frankrike, Italien och Förenade kungariket) innehåller förteckningen till och med mindre allvarliga typer av bristande efterlevnad som inte påverkar produktens ekologiska status.

²⁹ Såsom vissa växtskyddsmedel, GMO, gödselmedel, fodertillsatser, processtekniska hjälpmedel eller rengörings- och desinfektionsmedel.

³⁰ I artikel 65.2 i förordning (EG) nr 889/2008 specificeras att det minsta antalet ska motsvara 5 % av antalet aktörer som omfattas av deras kontroll.

³¹ Artikel 29 i förordning (EU) 2018/848.

behöriga myndigheterna eller kontrollorganen i) ska genomföra en undersökning i syfte att fastställa källan och orsaken till förekomsten av sådana substanser och ii) tillfälligt förbjuda produkterna i avvaktan på resultatet av undersökningen. I slutet av 2024 ska kommissionen lägga fram en rapport med en analys av om ytterligare harmonisering behövs.

Informationsutbytet har blivit bättre, men det skulle kunna ske snabbare och vara mer heltäckande

48. I särskild rapport nr 9/2012 drog vi slutsatsen att informationsutbytet inom medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen och även mellan andra medlemsstater ännu inte var tillräckligt (se även [bilagan](#)). Vi rekommenderade medlemsstaterna att se till att det finns ett direkt flöde av all relevant information om överträdelser och oegentligheter från kontrollorganen till de utbetalande organen och vice versa. Vidare förväntade vi oss att kommissionen skulle i) precisera formen och tidpunkten för meddelanden om överträdelser och oegentligheter, ii) vidta lämpliga åtgärder som garanterar att medlemsstaterna fullgör sina rapporteringsskyldigheter och iii) se över det informationssystem som används för att meddela överträdelser och oegentligheter.

49. Kommissionen och medlemsstaterna har vidtagit ett antal åtgärder för att genomföra vår rekommendation:

- Europeiska kommissionen har infört ett krav³² på medlemsstaterna att meddela utbetalningsorganen resultatet av sina inspektioner av ekologiska produkter. Detta är viktigt eftersom det kan påverka en jordbrukares EU-bidrag (se även [punkt 19](#)). De medlemsstater/regioner som vi följde upp och besökte vid den här revisionen har nu infört system för korsanmälan, även om den här typen av kommunikation endast delvis har införts i Frankrike.
- Europeiska kommissionen införde 2013³³ ett krav på kontrollorganen att utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna om fall av bristande efterlevnad som påverkar

³² Artikel 92.6 i förordning (EG) nr 889/2008, ändrad genom förordning (EU) nr 392/2013.

³³ Artikel 92.4 i förordning (EG) nr 889/2008, ändrad genom förordning (EU) nr 392/2013.

produkters ekologiska status. De medlemsstater som vi granskade hade utarbetat förfaranden och, ibland, tekniska lösningar för att förbättra kommunikationen om bristande efterlevnad mellan kontrollorgan och de behöriga myndigheterna.

Kommunikationen sker dock inte alltid utan dröjsmål (se [ruta 1](#)).

- Europeiska kommissionen har även specificerat att medlemsstaterna om de påträffar oegentligheter utan dröjsmål ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater via kommissionens webbaserade verktyg OFIS (informationssystemet för ekologiskt jordbruk)³⁴. Medlemsstaternas kommunikation hade blivit snabbare sedan vår föregående revision, men vi fann fortfarande förseningar (se [ruta 1](#)).
- När en anmälan har registrerats i OFIS förväntar sig kommissionen att det anmälda landet utreder möjliga orsaker till oegentligheten och svarar via OFIS inom 30 dagar³⁵. Svarstiderna har förbättrats sedan vår föregående revision. Under 2017 lämnades 85 % av svaren i tid (60 % under 2016).
- Sedan 2013 är medlemsstaterna skyldiga att ta med obligatorisk information om den ekologiska sektorn och kontroller i de årliga rapporterna om livsmedelssäkerhet som de överlämnar till kommissionen³⁶. I de flesta rapporter som vi analyserade nämns specifikt den ekologiska produktionen. Den analys som vi nu gjorde bekräftar emellertid att några av de brister som vi tidigare identifierade fortfarande kvarstår³⁷ (se [ruta 1](#)).

³⁴ Avvikelser som gäller produkter från andra medlemsstater (artikel 92 a.1 i förordning (EG) nr 889/2008, ändrad genom förordning nr 392/2013) och även produkter från samma medlemsstat om oegentligheten påverkar en annan medlemsstat (artikel 92 a i förordning nr 889/2008, ändrad genom förordning (EU) 2018/1584).

³⁵ Artikel 92 a.4 i förordning (EG) nr 889/2008, ändrad genom förordning nr 392/2013.

³⁶ Artikel 92 f och bilagorna XIIIb och c i förordning (EG) nr 889/2008, ändrad genom förordning (EU) nr 392/2013.

³⁷ Punkt 43 i särskild rapport nr 9/2012.

Ruta 1 – Kommunikationen är ibland långsam och ofullständigKommunikation om bristande efterlevnad

I Bulgarien konstaterade vi att några kontrollorgan bara underrättade den behöriga myndigheten om vissa typer av bristande efterlevnad genom sin årliga rapportering. Den behöriga myndigheten noterade inte detta i samband med sin tillsynsverksamhet. Vi fann att kontrollorganen i Tjeckien i genomsnitt behövde 33 dagar 2016 och 55 dagar 2017 för att rapportera ett fall av bristande efterlevnad som påverkade en produkts ekologiska status till den behöriga myndigheten.

Kommunikation via OFIS

Det gick i genomsnitt 38 kalenderdagar från det att den behöriga myndigheten i medlemsstaten upptäckte ett fall av bristande efterlevnad och till att det anmälades i OFIS. Enligt förordningen ska anmälan göras utan dröjsmål. Under tiden kan produkter från samma leverans fortsätta cirkulera i EU och vara märkta som ekologiska.

I Bulgarien lämnade kontrollorganen ingen information om produktens ursprung i sina anmälningar till den behöriga myndigheten, så den hade inte den information som krävdes för att avgöra om överträdelsen/oegentligheten skulle registreras i OFIS eller inte.

Årlig rapportering till kommissionen

Medlemsstaterna rapporterade fortfarande för sent om sin kontrollverksamhet. För 2014–2016 var de tolv medlemsstater som vi kontrollerade i genomsnitt mer än fyra månader försenade. I juni 2018 hade tre medlemsstater inte lämnat in sina rapporter för 2016.

Informationen i årsrapporterna om kontrollsystemet för ekologiska produkter var i ett stort antal fall fortfarande ofullständig. Kommissionens egen bedömning av årsrapporterna för 2016 visade att det fanns stora och medelstora informationsluckor i 13 av de 26 årsrapporter som hade lämnats in.

Utmaningen att övervaka kontrollsystemet för importerade ekologiska produkter hade delvis uppfyllts

50. En relativt liten del av EU:s ekologiska konsumtion kommer från importerade produkter (se exemplet i ***punkt 16***). Ekologiska produkter som importeras från länder utanför EU kan certifieras på två sätt:

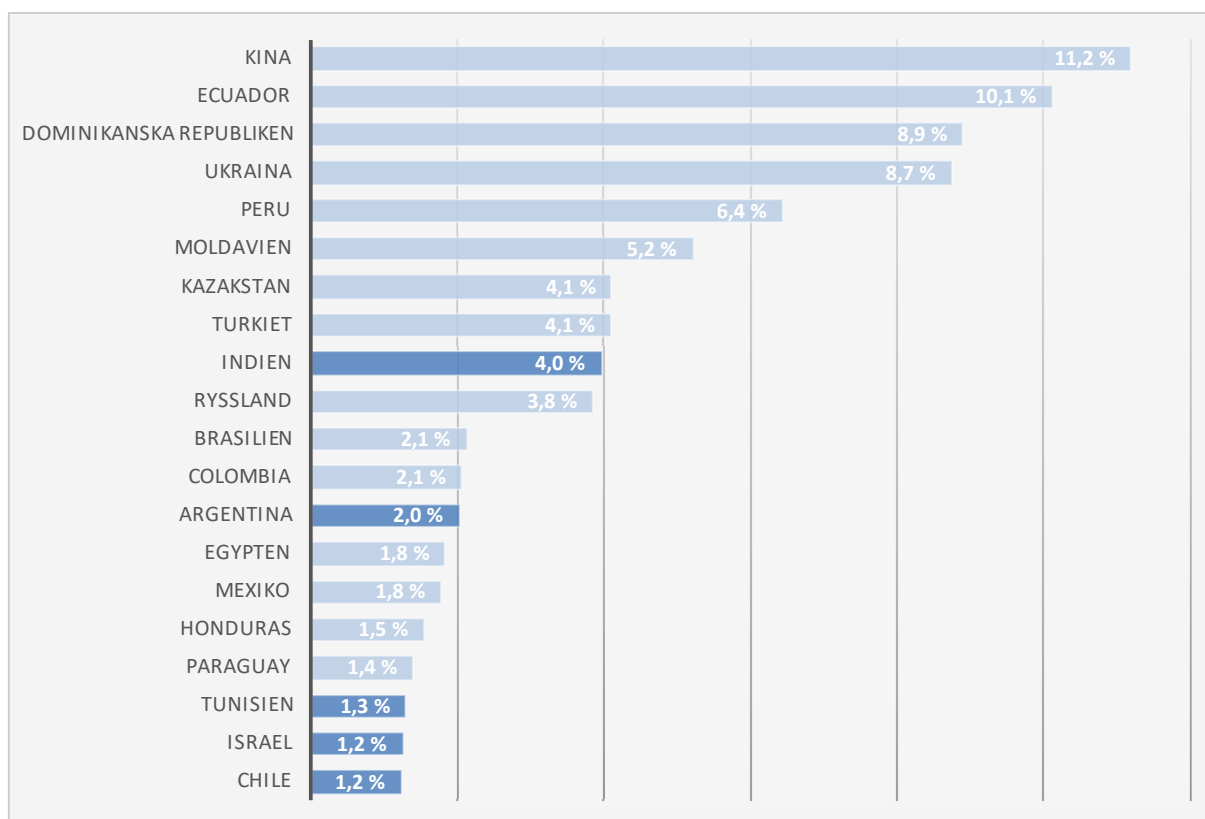
- Enligt de nationella reglerna i de länder för vilka kommissionen har erkänt att deras ekologiska principer, produktionsregler och kontrollsystem är likvärdiga med dem som fastställs i EU:s förordningar³⁸ (nedan kallade ***likvärdiga tredjeländer***).
- För andra länder, av kontrollorgan som kommissionen har erkänt för ekologisk produktion utanför EU i enlighet med likvärdiga produktionsregler och kontrollsystem³⁹ (nedan kallade ***likvärdiga kontrollorgan***).

51. Under 2018 levererade 114 länder ekologiska produkter till EU. I ***figur 4*** visas de 20 största leverantörländerna, där de likvärdiga tredjeländerna är markerade med mörkblått. Omkring 87 % av de importerade ekologiska produkterna certifieras av likvärdiga kontrollorgan.

³⁸ Artiklarna 7–9 i förordning (EG) nr 1235/2008.

³⁹ Artiklarna 10–12 i förordning (EG) nr 1235/2008.

Figur 4 – Fördelning av de 20 länder* som exporterade mest ekologiska produkter till EU under 2018 (baserat på vikt)

Anm.: Likvärdiga tredjeländerna är markerade med mörkblått.

* Norge och Schweiz ingår inte i uppställningen eftersom kommissionens Traces-system inte innehåller information om export från dessa länder.

Källa: Revisionsrätten baserat på data som hämtats från Traces (certifikatets status = undertecknat intyg av den första mottagaren).

52. Det finns för närvarande 13 likvärdiga tredjeländer⁴⁰, vilket motsvarar cirka 13 % av den ekologiska importen. Vart och ett av dem har undertecknat ett avtal eller en överenskommelse med kommissionen om ekologisk likvärdighet. Sedan 2014 tillämpas ett

⁴⁰ Bilaga III till förordning (EG) nr 1235/2008, senaste ändringen: kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/949 där Chile lades till i bilaga III.

nytt system för erkännande av likvärdiga tredjeländer som bygger på internationella handelsavtal⁴¹. Det första avtalet av detta slag ingicks med Chile 2017⁴² (se **tabell 2**).

Tabell 2 – Översikt över tredjeländer som har undertecknat ett avtal om ekologisk likvärdighet med kommissionen

Tredjelandets namn	Ingicks år	Typ av avtal
Australien	1996	Administrativt avtal
Argentina	1997	Administrativt avtal
Israel	1997	Administrativt avtal
Schweiz	1997	Kapitel om ekologisk produktion inom det heltäckande handelsavtalet
Nya Zeeland	2002	Administrativt avtal
Costa Rica	2003	Administrativt avtal
Indien	2006	Administrativt avtal
Tunisien	2009	Administrativt avtal
Japan	2010	Administrativt avtal
Kanada	2011	Administrativt avtal
Förenta staterna	2012	Administrativt avtal
Sydkorea	2015	Administrativt avtal
Chile	2017	Handelsavtal om ekologiska produkter

53. I följande avsnitt presenterar vi våra iakttagelser om följande ämnen, för varje importförfarande:

- Kommissionens revisioner utanför EU.
- Informationsutbytet.
- Kommissionens verkställighetsförfaranden.

Därefter behandlar vi medlemsstaternas roll när det gäller importerade produkter.

⁴¹ Artikel 47 i förordning (EU) 2018/848.

⁴² Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Chile om handel med ekologiska produkter (EUT L 331, 14.12.2017, s. 4).

Kommissionen har påbörjat revisioner utanför EU, men än så länge har de flesta likvärdiga kontrollorgan inte granskats

54. I särskild rapport nr 9/2012 rekommenderade vi kommissionen att sörja för en tillräcklig tillsyn av de länder som finns på förteckningen över likvärdiga tredjeländer för ekologisk produktion (se även **bilagan**). Kommissionen bör även sörja för tillsynen av de likvärdiga kontrollorganen⁴³.

55. Vi följde upp de åtgärder som kommissionen hade vidtagit som svar på vår rekommendation och fann att den sedan 2012 gör revisioner utanför EU (se **punkt 31**), och att en stor del av resurserna för revision av ekologisk produktion nu går till dessa revisioner (se **tabell 3**).

Tabell 3 – Revisioner gjorda av GD Hälsa och livsmedelssäkerhet mellan 2012 och 2018 i tredjeländer

Typ av revision	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Likvärdiga tredjeländer	Tunisien Indien	Schweiz Israel	Australien Argentina	Israel Kanada Indien	Costa Rica		
Likvärdiga kontrollorgan		Kina (tre olika kontrollorgan)	Turkiet Vietnam	Ukraina och Vitryssland Sydafrika Peru Bolivia	Albanien och Kosovo* Ukraina Thailand Peru	Brasilien Indien Ecuador Bolivia Sri Lanka Turkiet Kina	Paraguay Dominikanska republiken Mexiko** Ukraina Kenya

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

** Granskat genom en skrivbordsgranskning på kontrollorganens huvudkontor i EU.

Likvärdiga kontrollorgan

56. De likvärdiga kontrollorganen har ofta sitt huvudkontor i EU, men verksamheten bedrivs över hela världen. Tillsynen av likvärdiga kontrollorgan är en utmaning för kommissionen

⁴³ Artikel 33.3 i förordning (EG) nr 834/2007.

eftersom den inte kan förlita sig på en behörig myndighets arbete så som den kan när det gäller EU-medlemsstater eller likvärdiga tredjeländer (se **punkt 14**).

57. I slutet av juni 2018 fanns det 57 godkända likvärdiga kontrollorgan. Kontrollorgan kan erkännas för ett eller flera tredjeländer, och ibland kontrollerar ett enda organ mer än 50 länder. Det resulterar i ett stort antal kombinationer av kontrollorgan och länder som kommissionen måste godkänna och övervaka⁴⁴.

58. Kommissionen började granska erkända likvärdiga kontrollorgan 2013 och hade i slutet av 2018 gjort 25 sådana revisioner⁴⁵. De gjordes vanligen vid kontrollorganets huvudkontor och i ett tredjeland som kontrollorganet har erkänts för. Vi uppskattar att de kombinationer av kontrollorgan och länder som kommissionen har granskat sedan 2013 täcker uppskattningsvis en tredjedel av de ekologiska produkter som importeras via det här systemet. Det innebär att det kan gå flera år innan kommissionen besöker ett visst land eller kontrollorgan (se **ruta 2**).

Ruta 2 – Glest mellan kommissionens revisioner

År 2018 granskade kommissionen ett likvärdigt kontrollorgan som har varit verksamt i Dominikanska republiken sedan 2013. Revisionen avslöjade stora brister i kontrollorganets certifieringsverksamhet⁴⁶. Dominikanska republiken är den tredje största exportören av ekologiska produkter till Europa (se även **figur 4**) och omkring en tredjedel av de ekologiska produkter som exporteras från Dominikanska republiken till EU certifieras av kontrollorganet. Det var första gången som det här kontrollorganet granskades, och första gången som kommissionen besökte Dominikanska republiken för en sådan revision.

59. Baserat på råd avseende säkerhetsaspekter från kommissionens berörda avdelningar och Europeiska utrikestjänsten ställs ibland planerade besök till vissa länder in eller

⁴⁴ I några fall tillämpar samma kontrollorgan olika normer i olika länder.

⁴⁵ Revisionerna omfattar 17 av de 57 kontrollorgan som var godkända i slutet av juni 2018.

⁴⁶ DG (SANTE) 2018–6392 (http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3998).

senareläggs (t.ex. till Egypten och Mexiko). Detta är förståeligt, men begränsar den grad av säkerhet som kommissionens tillsyn i dessa länder kan ge.

60. Iakttagelserna från kommissionens revisioner illustrerar behovet av grundlig och regelbunden tillsyn av likvärdiga kontrollorgan. Kommissionen följer upp sina iakttagelser, men kan ta lång tid på sig för att åtgärda brister i olika kontrollorgan som är verksamma i samma land. I **ruta 3** ges ett exempel.

Ruta 3 – Svårt att åtgärda systembrister genom revision av kontrollorgan

Kina är den största exportören av ekologiska produkter till EU (se även **figur 4**). Kommissionen började 2013 vidta åtgärder för att hantera brister i kontrollsyste­met för ekologiska produkter från Kina. Kommissionen skrev till alla kontrollorgan med verksamhet i Kina och rekommenderade att de skulle vidta ytterligare åtgärder, såsom extra oannonserade inspektioner och ytterligare stickprov, och rapportera om dessa åtgärder i sina årsrapporter. Den granskade även tre kontrollorgan och strök 2014 ett av dem från förteckningen. Kommissionen granskade ett annat kontrollorgan 2017 och fann fortsatta brister i produktions- och kontrollsyste­met för ekologiska produkter från Kina. Kommissionen är medveten om problemet och arbetar med att ta fram ett mer systematiskt tillvägagångssätt.

61. När den nya förordningen om ekologiska produkter träder i kraft (se **punkt 21**) kommer systemet med likvärdighet att gradvis ersättas, mellan 2021 och 2023, med ett system där kontrollorganens normer och kontrollsyste­met för ekologiska produkter måste överensstämma med EU:s regler. Detta efterlevnadsbaserade tillvägagångssätt bör förkorta den tid som går åt till att förbereda granskningsbesök och behandla nya ansökningar och årsrapporter eftersom kommissionen inte längre måste bedöma om kontrollorganet har likvärdiga normer för ekologisk produktion och likvärdiga kontrollsyste­met.

Likvärdiga tredjeländer

62. Kommissionens tillsyn av likvärdiga tredjeländer har förbättrats sedan vår föregående revision. Sedan 2012 har kommissionen gjort tio revisioner av åtta likvärdiga tredjeländer (se **tabell 3**). Den deltog också vid en inbördes granskning av det amerikanska kontrollsyste­met 2014. De likvärdiga tredjeländer som inte har granskats under den här perioden är Nya

Zealand, Japan och Sydkorea som tillsammans svarar för mindre än 1 % av den ekologiska importen till EU, och Chile som undertecknade ett avtal med EU 2017.

63. De utförda revisionerna har avslöjat stora brister. När kommissionen följde upp sina revisioner fann den i många fall att de berörda länderna hade vidtagit korrigerande åtgärder för att åtgärda dem (se **ruta 4**).

Ruta 4 – Kommissionens revisioner avslöjade brister och tredjeländer har vidtagit korrigerande åtgärder

Kommissionen granskade Indien två gånger⁴⁷ och fann allvarliga brister i kontrollorganens ändamålsenlighet och den behöriga myndighetens tillsyn. Kommissionen vägrade därför att fortsätta godkänna importerade bearbetade jordbruksprodukter som likvärdiga eftersom de indiska produktionsreglerna hade ändrats. Den strök också ett kontrollorgan från förteckningen över godkända kontrollorgan i Indien. I februari 2017 bekräftade kommissionen att Indien hade vidtagit korrigerande åtgärder för att rätta till de identifierade bristerna.

Vid sin revision i Schweiz i september 2013⁴⁸ fann kommissionen brister i tillsynen av kontrollorgan och att kontrollerna av import var otillräckliga. De schweiziska myndigheterna vidtog därför åtgärder för att lösa de upptäckta problemen, och ändrade sin lagstiftningsram och skärpte sina riktlinjer för kontrollorgan.

64. Kommissionen gjorde ingen riskanalys av kontrollsystemet för ekologiska produkter i Efta-länderna Norge⁴⁹ och Island. Dessutom tog det mer än åtta år innan EU:s ekologiska

⁴⁷ Indien (2012): http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3059; Indien (2015): http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3641.

⁴⁸ Schweiz (2013): http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3215.

⁴⁹ Enligt data från Eurostat är Norge den tredje största exportören av livsmedel till EU. Det finns inga specifika uppgifter om de ekologiska livsmedlens andel.

förordningar⁵⁰ fördes in i EES-avtalet⁵¹ i mars 2017. I oktober 2018 följde kommissionen för första gången med Eftas övervakningsmyndighet på en revision av kontrollsystemet för ekologiska produkter i Norge⁵².

Informationsutbytet har blivit bättre, men kommissionen skulle kunna utnyttja det bättre och snabbare

Informationsutbytet om oegentligheter

65. År 2013 utvidgade kommissionen OFIS-verktyget⁵³ för att information ska kunna utbytas mellan kommissionen, medlemsstater, likvärdiga tredjeländer och likvärdiga kontrollorgan om oegentligheter avseende importerade produkter. Kommissionen har antagit förfaranden för att följa upp sådana oegentligheter.

66. För anmälda oegentligheter som gäller produkter som importeras via systemet med likvärdiga kontrollorgan har behöriga myndigheter i medlemsstaterna huvudrollen när det gäller uppföljning. De kontaktar det relevanta kontrollorganet via OFIS och begär ytterligare information tills de är helt nöjda med svaret. När oegentligheter inte åtgärdas tar kommissionen direktkontakt med kontrollorganet.

67. För produkter som importeras via systemet med likvärdiga tredjeländer övervakar kommissionen OFIS-meddelanden. För några av dem fann vi dock få bevis på ändamålsenlig uppföljning.

⁵⁰ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 och dess genomförandeförordningar.

⁵¹ Med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samlas sedan 1994 EU:s medlemsstater och de tre EES-/Efta-länderna – Island, Lichtenstein och Norge – i en enda marknad som brukar benämnas ”inre marknaden”.

⁵² <http://www.eftasurv.int/press--publications/press-releases/internal-market/norway-needs-to-adjust-control-system-of-organic-production>

⁵³ Med förordning (EU) nr 125/2013 ändrades artikel 15 i förordning (EG) nr 1235/2008.

Årsrapporter

68. Förutom de meddelanden som utväxlas genom OFIS-verktyget ska kommissionen få årsrapporter från alla erkända likvärdiga kontrollorgan⁵⁴ och tredjeländer⁵⁵ där det beskrivs hur de har tillämpat kontrollsystemet. Kontrollorganens årsrapporter ska innehålla de senaste bedömningsrapporterna från ackrediteringsorganet.

69. Enligt sina interna regler är kommissionen skyldig att gå igenom årsrapporterna inom tre månader från mottagandet. Vi kontrollerade tio årsrapporter från kontrollorgan. I ett fall hade ingen genomgång gjorts. Endast i tre fall hade kommissionen gått igenom rapporterna inom tidsfristen på tre månader, och genomgången av tre andra rapporter hade tagit nio månader eller längre. Vi fann liknande förseningar när det gällde analysen av årsrapporter från likvärdiga tredjeländer⁵⁶.

Samarbete med andra organ och myndigheter

70. För sin tillsyn av likvärdiga kontrollorgan förlitar sig kommissionen även på bedömningsrapporterna från ackrediteringsorganen. Under 2017 och 2018 anordnade kommissionen ett årligt möte med ackrediteringsorganen. Det finns dock inga samarbetsöverenskommelser där villkoren för ett regelbundet informationsutbyte anges, eller som ger kommissionen tillgång till underlagen för årliga bedömningsrapporter eller rätt att följa med när ackrediteringsorgan gör sina bedömningar, när den bedömer att ett samordnat arbetssätt skulle vara effektivare för tillsynen av likvärdiga kontrollorgan.

71. Företag som exporterar till EU säljer ofta sina produkter även på andra marknader. Därför måste de också uppfylla regler för ekologisk produktion som de importländerna fastställer och som deras behöriga myndigheter ska övervaka. Eftersom kommission har begränsade resurser för att analysera den information som tas emot (se **punkterna 67**

⁵⁴ Artikel 12.1 b i förordning (EG) nr 1235/2008.

⁵⁵ Artikel 33.2 i förordning (EG) nr 834/2007.

⁵⁶ I tre fall (av de sex som analyserades) gjordes genomgången mer än nio månader efter att dokumenten kommit in.

och 69) och att utföra egna revisioner (se punkterna 57 och 58) skulle den kunna utveckla samarbetet med myndigheterna i andra stora importländer för att stärka sin tillsyn av importerade produkter. Kommissionen har tagit några inledande steg i denna riktning genom att sedan 2016 anordna plurilaterala diskussioner (rundabordssamtal) med ett antal tredjeländer (Förenta staterna, Kanada, Chile, Schweiz, Japan och Sydkorea). Det finns dock ännu inte några kanaler för ett mer systematiskt samarbete. Kommissionen vill till exempel också uppmuntra informationsutbytet om överträdelser och rapporter om platsbesök, liksom diskussionen om en gemensam tolkning av problem i några länder.

Det var svårt och tidskrävande för kommissionen att verkställa bestämmelser men kommande regeländringar är tänkta att göra processen snabbare och mer ändamålsenlig

Likvärdiga kontrollorgan

72. Om ett kontrollorgan inte i tid överlämnar den begärda informationen till kommissionen, om det inte vidtar korrigerande åtgärder eller inte går med på en granskning på plats, kan kommissionen tillfälligt eller definitivt stryka kontrollorganet från förteckningen över erkända kontrollorgan⁵⁷ eller ändra sina specifikationer. I praktiken drog kommissionen tillbaka erkännandet av sju kontrollorgan. I genomsnitt tog det dock fyra månader från det att kommissionen beslutade att dra tillbaka kontrollorganets erkännande till att beslutet trädde i kraft. Under tiden fortsatte kontrollorganen certifiera ekologiska produkter och utfärda kontrollintyg för export av dem. Enligt den nya förordningen⁵⁸ kommer kommissionen att kunna anta genomförandeakter med omedelbar verkan, vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, och därmed kunna dra tillbaka erkännanden av kontrollorgan snabbare.

⁵⁷ Artikel 12.1 c och artikel 12.2 i förordning nr 1235/2008.

⁵⁸ Artikel 46.9 i den nya ekologiska förordningen (EU) 2018/848.

Likvärdiga tredjeländer

73. Om en behörig myndighet i ett tredjeland vägrar att genomföra rekommendationer eller inte respekterar tidsfristen för att genomföra en rekommendation får kommissionen stryka tredjelandet från förteckningen över godkända tredjeländer eller ändra erkännandets omfattning⁵⁹. Kommissionen har utnyttjat den här möjligheten en gång (se **ruta 4**).

74. 2017 års handelsavtal med Chile (se **punkt 52**) innehåller mekanismer för kommunikation, kontroll och tvistlösning⁶⁰, vilket underlättar verkställandet av reglerna.

Brister i medlemsstaternas kontroll av ekologisk import

75. EU:s medlemsstater spelar också en viktig roll i systemet för kontroll av importerade produkter. De gör kontroller av importerade produkter och kontrollerar importörer.

Medlemsstaternas kontroller av importerade ekologiska produkter

76. Medlemsstaterna ska kontrollera sändningar som importeras till EU innan produkterna får omsättas fritt inom EU⁶¹. De ska kontrollera dokument och även göra ytterligare fysiska kontroller (såsom kontroller av förpackningen och märkningen eller ta stickprov för analys och laborietest) beroende på sin riskbedömning. Baserat på resultat av kontrollerna får medlemsstatens myndighet sedan påteckna det tillhörande kontrollintyget (se också **punkt 84**).

77. Kommissionen kan arbeta tillsammans med medlemsstaterna och utarbeta en gemensam metod för de kontroller som ska göras av importerade produkter. I december 2015 offentliggjorde kommissionen exempelvis riktlinjer för ytterligare officiella kontroller som svar på en serie oegentligheter som hade upptäckts tidigare när det gällde sändningar från Ukraina och vissa grannländer. Riktlinjerna har antagits gemensamt av EU:s

⁵⁹ Exempelvis ta bort en produktkategori från erkännandet.

⁶⁰ Ömsesidigt utbyte av relevant information (artikel 6), möjligheten till inbördes utvärdering (artikel 7), införande av gemensamma kommittén för ekologiska produkter (artikel 8) och bestämmelser om tvistlösning (artikel 9).

⁶¹ Artikel 13.2 och 13.4 och bilaga V i förordning nr 1235/2008 – ruta 20.

medlemsstater och ses över varje år. De ska för närvarande tillämpas på Ukraina, Kazakstan och Ryssland.

78. Vi fann brister i de kontroller som tre medlemsstater gjorde av importerade ekologiska produkter (se **ruta 5**).

Ruta 5 – Brister i kontroller av inkommande sändningar

I Tjeckien fann vi flera fall där det enligt informationen i kontrollintyget hade gjorts en laboratorieanalys när det i verkligheten inte hade gjorts någon (eller tvärt om). Det berodde på att tullmyndigheten påtecknade intyget utan att vänta på ett slutligt beslut om att göra analyserna.

I Bulgarien kontrollerade myndigheten för livsmedelssäkerhet samtliga dokument vid import av ekologiska produkter. Det gjordes dock ingen riskanalys och inga fysiska kontroller eller laboratorietester av importerade ekologiska produkter när vi gjorde revisionen.

Vi fann att en sändning av vete som importerats från Kazakstan via Turkiet inte hade testats för icke godkända ämnen, vilket krävs enligt riktlinjerna för import från det landet. Kontrollorganet hade felaktigt markerat Turkiet som ursprungsland på kontrollintyget, så myndigheterna i Förenade kungariket testade inte sändningen.

79. Medlemsstaterna ska dessutom regelbundet kontrollera alla importerade produkter (både ekologiska och icke-ekologiska) i olika led av livsmedelskedjan med hjälp av en riskbaserad metod⁶². De rapporterar varje år till kommissionen om dessa kontroller. Vi analyserade ett stickprov med årsrapporter för tolv medlemsstater. Ingen rapport innehöll specifik information om offentliga kontroller av importerade ekologiska produkter. Utan denna information kan kommissionen inte veta vilka kontroller som har gjorts av importerade ekologiska produkter och vilka resultaten blev.

Medlemsstaternas kontroller av importörer

80. Genom sin tillsyn av kontrollorgan kan medlemsstaterna kontrollera om importörernas förfaranden och kontroller är lämpliga. I den särskilda rapporten från 2012 noterade vi att

⁶² Artikel 15.1 och 15.2 i förordning (EG) nr 882/2004.

kontrollorganens kontroller av importörer ofta är ofullständiga. I denna revision följde vi upp iakttagelsen och fann att det fortfarande är så i några medlemsstater (se även [ruta 6](#)).

Ruta 6 – Brister i kontroller av importörer

I Bulgarien hade de två kontrollorganen som vi besökte inga specifika checklistor för importörer utan använde checklistorna för "handlare" i stället, där några specifika kontroller vid import inte fanns med.

I Spanien (Andalusien) sades ingenting i den behöriga myndighetens rapporter om årliga tillsynsinspektioner av kontrollorganen om kontrollerna av import eller granskningen av de specifika checklistorna för import.

Den behöriga myndigheten i Förenade kungariket kräver inte att importörerna ska anmäla alla inkommande sändningar till sina kontrollorgan. En sådan anmälan är dock obligatorisk enligt förordningen och ett viktigt verktyg för att de fysiska kontrollerna av inkommande sändningar ska kunna riktas bättre.

Spårbarheten har förbättrats även om några brister kvarstår

81. I enlighet med den allmänna livsmedelslagstiftningen ska livsmedels- och foderföretag se till att spårbarheten är garanterad genom alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan. De måste kunna identifiera de företag som deras produkter har levererats till och spåra input i livsmedelskedjan tillbaka till den direkta leverantören⁶³. Detta gäller alla typer av livsmedel.

82. För ekologiska produkter måste spårbarheten gå utöver kraven i den allmänna livsmedelslagstiftningen. Eftersom det inte finns någon analytisk metod för att avgöra om en produkt är ekologisk eller inte bör spårbarheten göra det möjligt att verifiera en produkts ekologiska status längs leverantörskedjan. Syftet med en spårbarhetskontroll är i) att identifiera alla involverade aktörer, ii) att kontrollera deras ekologiska intyg, och iii) att när

⁶³ Även känd som principen om "ett steg bakåt – ett steg framåt".

reglerna inte har följts spåra produkten tillbaka till källan och isolera problemet, och därigenom hindra de aktuella produkterna från att nå konsumenter.

83. I särskild rapport nr 9/2012 rapporterade vi om vår granskning av spårbarheten för ett stickprov av ekologiska produkter. Vår slutsats var att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna hade svårt att säkerställa att ekologiska produkter kunde spåras inom deras territorium och att det var ännu svårare att spåra produkter som korsar gränser. Vi rekommenderade att kontrollerna skulle stärkas så att man kan garantera att aktörerna uppfyller de lagstadgade kraven för spårbarhet och att kommissionen skulle klargöra de olika aktörernas roller och ansvarsområden (se även **bilagan**).

Spårbarheten har förbättrats inom EU men alla producenter kunde inte spåras

84. Kommissionen har vidtagit åtgärder för att genomföra vår rekommendation. Den har kompletterat Traces-systemet (TRAdE Control and Expert System), ett webbverktyg för övervakning av import av livsmedel och foder, med en modul för import av ekologiska varor⁶⁴. Sedan oktober 2017 måste kontrollorgan utfärda elektroniska kontrollintyg som ska följa med alla sändningar av importerade ekologiska produkter. Kontrollintygsmodulen infördes i Traces för att förbättra ekologiska produkters spårbarhet och tillhandahålla betydligt mer heltäckande statistiska data om ekologisk import.

85. Inom ramen för sina revisioner i medlemsstaterna kräver kommissionen (GD Hälsa och livsmedelssäkerhet) att de behöriga myndigheterna ska testa spårbarheten för två ekologiska produkter (som väljs ut av kommissionens granskningsteam). När ingredienser kommer från länder utanför EU ska endast rörelserna efter inträdet i EU testas.

86. Som en del av vår revision valde vi ut 105 produkter och bad de behöriga myndigheterna i 18 medlemsstater och kommissionen att

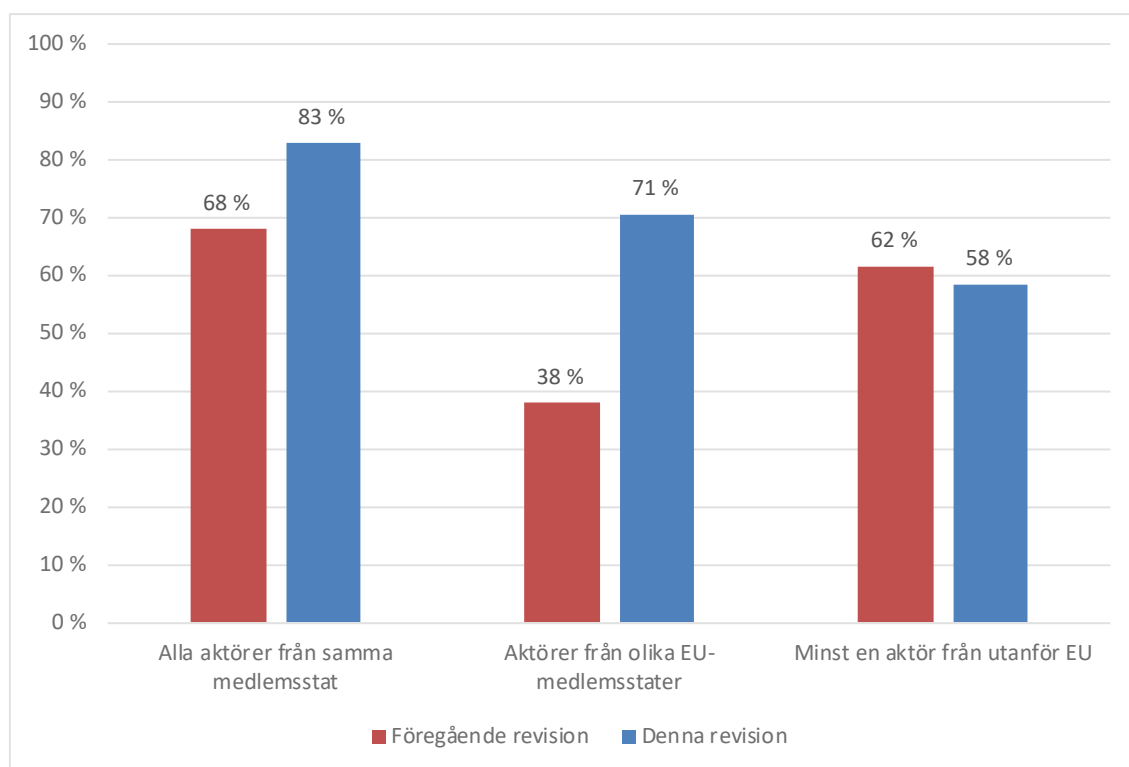
- i) spåra produkterna tillbaka till producenten (vid behov även utanför EU:s gräns),

⁶⁴ Traces inrättades genom kommissionens beslut 2004/292/EG i enlighet med rådets direktiv 90/425/EEG.

- ii) för alla involverade aktörer, tillhandahålla det ekologiska intyg som var giltigt vid den tidpunkt då produkten hanterades/producerades/bearbetades.

87. Spårbarhetstestets resultat var bättre än för testet vi gjorde för rapporten 2012 när det gällde produkter med ursprung inom EU (se **figur 5**) och stabilt när det gällde importerade produkter. Många produkter kunde fortfarande inte spåras tillbaka till jordbrukaren.

Figur 5 – Andel produkter där den begärda spårbarhetsinformationen var fullständig

Källa: Europeiska revisionsrätten.

88. Spårbarhetskontroller kan ibland vara svåra och ta lång tid av olika skäl, såsom

- i) en komplex leveranskedja,
- ii) problem vid bedömningen av sanningshalten i ekologiska intyg med användning av olika databaser i EU, där innehållet inte är harmoniserat och som är opraktiska om man inte känner till aktörens kontrollorgan,
- iii) bristande samordning mellan vissa behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

Det tog över tre månader att spåra några av produkterna i vårt stickprov. När spårbarheten tar lång tid försämras förmågan att agera vid bristande efterlevnad och att stoppa de aktuella produkterna från att nå konsumenterna.

Vårt spårbarhetstest avslöjade problem med märkning och intyg

89. Spårbarhetstestet ledde till ett antal ytterligare iakttagelser som är negativa för kontrollsystemets tillförlitlighet, såsom att

- produktens ursprung är fel i den ekologiska märkningen (se [ruta 7](#)),
- kontrollorganets inspektionsrapport är ofullständig och ger låg säkerhet om ett stort antal produktions- och bearbetningsenheter i olika tredjeländer (se [ruta 8](#)).

Ruta 7 – Exempel på fel ursprung i den ekologiska märkningen

Den ekologiska märkningen av två produkter angav felaktig information om produktens ursprung:

- Pitabröd hade felaktigt märkts som att det kom från jordbruk i EU trots att huvudingrediensen (vete) kom från Moldavien, Ukraina och Kazakstan.
- Jordgubbssylt hade felaktigt märkts som att den kom från jordbruk i och utanför EU trots att alla jordbruksingredienserna hade importerats från länder utanför EU (jordgubbar från Marocko och socker från Brasilien).

Ruta 8 – Exempel på en ofullständig inspektionsrapport som gav låg säkerhet om ett stort antal aktörer i olika länder

För en av produkterna i spårbarhetstestet gällde intyget för den största aktören i Turkiet tio produktionsenheter och 15 bearbetningsenheter i Turkiet, Etiopien, Kirgizistan, Kazakstan och Ukraina.

Vi begärde att få den senaste inspektionsrapporten, som låg till grund för kontrollorganets certifiering av den största aktören och alla aktörens enheter. Vår analys visade att det saknades grundläggande information i den åttasidiga rapporten, såsom datum för besöken vid de olika enheterna och de typer av kontroll som verkligen gjorts vid varje enhet. Vår säkerhet om att samtliga produktions- och bearbetningsenheter hade kontrollerats på lämpligt sätt är därför låg.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

90. Kontrollsystemet för ekologiska produkter anges i EU:s förordningar. Det syftar till att konsumenterna ska kunna lita på att EU-regler – eller likvärdiga regler – har tillämpats i distributionskedjans alla led när de köper ekologiska produkter. Detta ska gälla oavsett om produkten produceras i EU eller importeras. Vi fann att kontrollsystemet hade blivit bättre sedan vår föregående revision och att våra rekommendationer i allmänhet hade genomförts (se **bilagan**), men att några utmaningar kvarstod.

91. När det gäller de ekologiska produkter som produceras i EU – vilka utgör större delen av konsumtionen i EU – har både kommissionen och medlemsstaterna åtgärdat många av de brister som vi identifierade i den förra rapporten.

92. Sedan vår rapport från 2012 har kommissionen återupptagit sina besök till medlemsstaterna och har nu besökt de flesta av dem. Vi fann att detta arbete utfördes korrekt och följdes upp. Kommissionens revisioner ledde till att ett antal brister identifierades och att medlemsstaterna vidtog korrigerande åtgärder. Utöver sina revisioner har kommissionen tagit initiativ som gäller samordning och utbildning, och den träffar ofta medlemsstater för att diskutera uppföljning av oegentligheter och anklagelser om bedrägeri (**punkterna 31–35**).

93. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som vi granskade har vidtagit åtgärder för att förbättra sina kontrollsystem. De sex medlemsstater som vi följde upp har åtgärdat merparten av de brister som observerades förra gången genom att ändra den rättsliga ramen, förbättra samordningen mellan ackrediteringsorganen och förbättra riktlinjerna för tillsynen av kontrollorgan (**punkt 38**). De åtta medlemsstaterna som vi granskade har nu en förteckning över typer av bristande efterlevnad och motsvarande verkställighetsåtgärder (bl.a. sanktioner) som kontrollorgan kan tillämpa (**punkt 44**). Vi konstaterade dock att ett antal brister från våra tidigare iakttagelser kvarstod (**punkterna 40 och 41**). Vi konstaterade också att tillämpningen av verkställighetsåtgärder ännu inte var harmoniserad i hela EU och att rapporteringen i medlemsstaterna ibland var långsam och ofullständig (**punkterna 43, 45 och 49**).

Rekommendation 1 – Åtgärda kvarstående brister i medlemsstaternas kontrollsystem och rapportering

Kommissionen bör

- a) följa upp de kvarstående brister som vi identifierade i medlemsstaters kontrollsystem,
- b) arbeta för en bättre harmonisering av definitionen av oegentligheter och överträdelser och deras motsvarande verkställighetsåtgärder genom att diskutera med medlemsstaterna och anta genomförandeakter,
- c) ge vägledning till de behöriga myndigheterna för att förbättra deras rapportering, till exempel om informationsluckor i deras årsrapporter.

Måldatum för genomförande: 2020.

94. En mindre del av den ekologiska mat som konsumeras i EU importeras. Likvärdiga kontrollorgan certifierar över 80 % av de ekologiska produkter som importeras till EU. Den resterande delen importeras från likvärdiga tredjeländer. Kommissionen har sedan 2012 gjort revisioner av merparten av de likvärdiga tredjeländerna (punkt 62). Kommissionen har även börjat besöka likvärdiga kontrollorgan och granskat deras verksamhet på plats i tredjeländer. Hittills har kommissionen granskat de system som används för omkring en tredjedel av den import som certifieras av de likvärdiga kontrollorganen (punkterna 57 och 58). Tillsynen av likvärdiga kontrollorgan innebär en utmaning för kommissionen eftersom den är behörig myndighet och inte kan förlita sig på en annan behörig myndighets arbete på samma sätt som när det handlar om EU-medlemsstater eller likvärdiga tredjeländer. När kommissionen identifierar brister kan det ta lång tid att åtgärda dem vid de olika kontrollorgan som är verksamma i samma land (punkt 60).

95. Förutom att följa upp sina revisioner analyserar kommissionen systematiskt de årliga rapporter som lämnas av likvärdiga kontrollorgan och likvärdiga tredjeländer. Kommissionen är dock ofta försenad med att göra denna bedömning (punkt 69). Vi fann att kommissionen förlitar sig på ackrediteringsorganens rapporter men att det inte finns några formella samarbetsöverenskommelser som anger villkoren för ett regelbundet informationsutbyte

eller gör att kommissionen kan samordna tillsynen med ackrediteringsorgan (**punkt 70**). Vi konstaterade att kommissionen bara har börjat undersöka de möjliga synergier när det gäller övervakning av ekologisk import med de behöriga myndigheterna för andra stora importmarknader (Förenta staterna, Kanada, Chile, Schweiz, Japan och Sydkorea) (**punkt 71**).

96. När det gäller kontrollsystemet för import kan det vara svårt och tidskrävande för kommissionen att verkställa åtgärder, men nya regler har införts för att åtgärderna ska kunna verkställas snabbare och mer ändamålsenligt. Kommissionen kommer att kunna anta genomförandeakter med omedelbar verkan så att den kan dra tillbaka erkännandet av ett likvärdigt kontrollorgan snabbare (**punkt 72**). När det gäller likvärdiga tredjeländer kan framtida handelsavtal, i analogi med handelsavtalet med Chile, innehålla mekanismer för kommunikation, kontroll och tvistlösning (**punkt 74**).

97. Medlemsstaterna ansvarar också för att göra kontroller av importerade ekologiska produkter, och genom sin tillsyn av kontrollorgan kontrollerar de om importörernas förfaranden och kontroller är lämpliga. Vi fann att kontrollerna av inkommande sändningar hade brister och att kontrollorganens kontroller av importörer fortfarande var ofullständiga i några medlemsstater (**punkterna 75–80**).

Rekommendation 2 – Förbättra tillsynen av import genom bättre samarbete

Kommissionen bör

- a) förbättra sin tillsyn av likvärdiga kontrollorgan, bland annat genom att förstärka samarbetet med ackrediteringsorgan och de behöriga myndigheterna för andra stora importmarknader,
- b) utan dröjsmål bedöma årsrapporterna för likvärdiga kontrollorgan och likvärdiga tredjeländer,
- c) ge medlemsstaterna vägledning om hur specifika kontroller av kontrollorganens tillsyn av importörer och importerade ekologiska produkter ska utföras.

Måldatum för genomförande: 2020.

98. Vi gjorde återigen ett spårbarhetstest för att se om ekologiska produkter kan spåras tillbaka till jordbrukaren och om produktens ekologiska status kan bekräftas med ett intyg i alla led av distributionskedjan. Resultatet visar att det har blivit bättre sedan den föregående revisionen, särskilt i EU. Men alla produkter kunde fortfarande inte spåras tillbaka till jordbrukaren (**punkterna 86 och 87**). Vi noterade att de flesta kontrollorganen i EU nu har en webbaserad databas med ekologiska intyg för alla sina aktörer. Databaserna är dock varken harmoniserade när det gäller innehåll eller praktiska om aktörens kontrollorgan är okänt (**punkt 88**). Spårbarheten när det gäller importerade produkter skulle bli bättre om det fanns webbaserade databaser för aktörer som är verksamma utanför EU.

Rekommendation 3 – Gör mer kompletta spårbarhetskontroller

Kommissionen bör

- a) göra spårbarhetstester som sträcker sig utanför EU:s gränser inom ramen för sin tillsyn av importerade produkter och använda resultaten för att rikta revisioner eller oannonserade kontroller av kontrollorgan och i tredjeländer bättre,
- a) tillsammans med de behöriga myndigheterna analysera resultaten av sina spårbarhetstester för att identifiera brister och tänkbara korrigerande åtgärder,
- b) förbättra den gränsöverskridande tillgången till data om ekologiska intyg och kräva att kontrollorgan i tredjeländer lägger upp sina intyg på internet.

Måldatum för genomförande: a) och b) 2020, c) 2024.

Denna rapport antogs av revisionsrättens avdelning I, med ledamoten Nikolaos Milionis som ordförande, vid dess sammanträde i Luxemburg den 13 februari 2019.

För revisionsrätten

Klaus-Heiner Lehne
ordförande

BILAGA

Bedömning av i vilken utsträckning rekommendationerna i särskild rapport nr 9/2012 har genomförts

Rekommendation i särskild rapport nr 9/2012	Aktuell bedömning	Kommentarer
1 Behöriga myndigheter bör stärka sin tillsynsroll gentemot kontrollorganen genom att tillämpa lämpliga dokumenterade förfaranden för godkännande och tillsyn av kontrollorgan, se till att definitionen av överträdelser, oegentligheter och motsvarande påföljder harmonieras och genom att främja den goda praxis som finns.	Har genomförts i de flesta avseenden	En klar förbättring men brister kvarstår i medlemsstater
2 Medlemsstaterna bör se till att det finns ett direkt flöde av all relevant information om överträdelser och oegentligheter från kontrollorganen till de utbetalande organen och vice versa; och kommissionen bör precisera formen och tidpunkten för meddelanden om överträdelser och oegentligheter, vidta lämpliga åtgärder som garanterar att medlemsstaterna fullgör sina rapporteringsskyldigheter och se över det informationssystem som används för att meddela överträdelser och oegentligheter samt överväga att även ta med meddelanden som påverkar tredjeländer.	Har genomförts i de flesta avseenden Har genomförts i de flesta avseenden	En klar förbättring men brister kvarstår i medlemsstater En klar förbättring men brister kvarstår när det gäller rapporteringsskyldigheter
3 Kontrollerna bör stärkas så att man kan garantera att aktörerna uppfyller de lagstadgade kraven för spårbarhet; i det avseendet bör kommissionen klargöra de olika aktörernas roller och ansvarsområden.	Har genomförts i vissa avseenden Har genomförts i vissa avseenden	En förbättring, men alltför många produkter kan fortfarande inte spåras bakåt Har delvis genomförts (för produkter som importeras från tredjeländer) genom Traces-systemet
4 Kommissionen bör stärka sin övervakning av medlemsstaternas kontrollsystem genom att göra granskningsbesök och samla in och använda sig av de uppgifter och den information som krävs.	Har genomförts i de flesta avseenden	Insamlingen och användningen av informationen i årsrapporterna behöver förbättras
5 Kommissionen bör sörja för en tillräcklig tillsyn av de länder som finns på förteckningen över dem som erkänts som likvärdiga för ekologisk produktion och i tid bedöma ansökningar från tredjeländer som ansöker om att föras upp på förteckningen.	Har genomförts i de flesta avseenden	Bedömningen av årsrapporter görs sent och det hålls mycket få årliga möten
6 Så länge importtillståndssystemet är i bruk bör medlemsstaterna se till att det tillämpas korrekt. Behöriga myndigheter i medlemsstaterna bör stärka de kontroller som genomförs av kontrollorgan som har behörighet att utfärda kontrollintyg.	Inte längre relevant	

KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORT

”KONTROLLSYSTEMET FÖR EKOLOGISKA PRODUKTER HAR BLIVIT BÄTTRE, MEN NÅGRA UTMANINGAR KVARSTÅR”

SAMMANFATTNING

II. Kommissionen bedömer att innehållet i de rekommendationer som Europeiska revisionsrätten utfärdade i sin särskilda rapport nr 9/2012 har genomförts. I synnerhet har åtgärder vidtagits för att förbättra den rättsliga ramen, och för att påminna medlemsstaterna om deras rättsliga skyldigheter. Vidare införde kommissionen det elektroniska kontrollintyget inom ramen för Traces-systemet, vilket avsevärt förbättrade spårbarheten för produkter som importeras från tredjeländer.

VII. Kommissionen godtar rekommendationerna.

INLEDNING

14. Kommissionen använder ett antal olika metoder för att utöva tillsyn över de likvärdiga kontrollorganens verksamheter i tredjeländer. Dessutom gör kommissionen oannonserade förfrågningar om information, till exempel för att bevisa spårbarheten av en sändning eller produkt.

IAKTTAGELSER

41.

Andra punktsatsen: Angående bevis för det riskbaserade tillvägagångssättet ska kontrollorganen tillämpa riskbaserad provtagning, men i de fall där det finns misstanke om användning av icke godkända produkter måste provtagning och laboratorieanalyser utföras utöver den riskbaserade testningen.

43. Kommissionen lanserade harmoniseringen av den nationella förteckningen över åtgärder vid mötet i kommittén för ekologisk produktion den 6 juni 2018.

Ramen utgörs av följande steg:

- i) Välj ett antal av de vanligast förekommande/allvarliga typerna av bristande efterlevnad.
- ii) Utarbeta en mall med fem kolumner (t.ex. rättslig hänvisning, klassificering av bristande efterlevnad, typ av åtgärd, administrativt förfarande och uppföljning).
- iii) Be medlemsstaterna att fylla i mallen baserat på deras befintliga nationella förteckningar över åtgärder.
- iv) Analysera de ifyllda mallarna och dra slutsatser om varianterna.
- v) Utarbeta riktlinjer för hur den nationella förteckningen över åtgärder ska inrättas.

Ruta 1 – Kommunikationen är ibland långsam och ofullständig

Gällande kommunikation via OFIS: Kommissionen har identifierat problemet med förseningar av OFIS-anmälningar och har uppmanat medlemsstaterna att vidta åtgärder i denna fråga. Dessutom kontrollerar kommissionen under revisionerna i medlemsstaterna i ett slumpmässigt urval av journaler med bristande efterlevnad

- i) huruvida kontrollorganet rapporterar den bristande efterlevnaden i tid till den behöriga myndigheten,
- ii) huruvida den behöriga myndigheten gör en anmälan i OFIS.

I de fall där det finns brister utfärdar kommissionen rekommendationer till medlemsstaterna, som måste vidta åtgärder.

Gällande ”Årlig rapportering till kommissionen”: Kommissionen har tagit ett antal initiativ för att förbättra årsrapporternas inlämningstider och innehåll. Kommissionen har diskuterat denna fråga med medlemsstaterna i kommittén för ekologiska produkter och skickat påminnelsebrev om årsrapporterna lämnats in sent. Kommissionen har reviderat checklistan för bedömning av årsrapporter (*“Annual Report assessment checklist”*) för att förtydliga och förbättra medlemsstaternas rapportering. Detta ska hjälpa medlemsstaterna när de utarbetar sina årsrapporter och säkerställa att rapporterna innehåller de efterfrågade och relevanta ekologiska uppgifterna.

Kommissionen förväntar sig att hitta en lösning på problemet genom antagandet av en genomförandeakt i enlighet med artikel 25 a i förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll.

Ruta 2 – Glest mellan kommissionens revisioner

År 2019 kommer kommissionen att granska ytterligare ett kontrollorgan som är verksamt i Dominikanska republiken just med hänsyn till att detta land är en av de största exportörerna av ekologiska produkter till EU.

59. Baserat på säkerhetsrekommendationer har kommissionens planerade besök till vissa länder behövt ställas in eller skjutas upp. I sådana fall har kommissionen andra tillsynsmetoder för att försäkra sig om kontrollorganets prestationsnivå, såsom: dokumentkontroll på kontrollorganets kontor, verifiering av kontroller utförda av kontrollorganets inspektörer i ett annat land, direkt uppföljning av oegentligheter samt genom årlig rapportering.

Ruta 3 – Svårt att åtgärda systembrister genom revision av kontrollorgan

Kommissionen tillsammans med medlemsstaterna har kommit överens om att införa nya riktlinjer för ytterligare officiella kontroller av ekologiska produkter med ursprung från Kina (*“Guidelines on additional official controls on organic products originating from China”*). Detta dokument tillämpas från och med den 1 januari 2019 och kräver att medlemsstaterna för ett antal definierade produkter utför kontroller och granskningar av alla sändningar från Kina.

Medlemsstaterna och kommissionen ansåg att dessa riktlinjer var ovärderliga med tanke på det växande antalet oegentligheter som anmälts i OFIS för vissa typer av produkter som importerats från Kina.

61. Enligt den nya förordningen om ekologiska produkter måste kontrollorganets normer och kontrollsystem överensstämja med EU:s regler. Som Europeiska revisionsrätten påpekade kommer detta att resultera i tidsbesparingar, eftersom man inte längre kommer att behöva bedöma normerna. Alla andra delar av bedömningen, övervakningen och tillsynen kommer emellertid att förbli oförändrade.

67. Kommissionen övervakar kontinuerligt OFIS-anmälningar och kontaktar kontrollmyndigheterna i likvärdiga tredjeländer vid upprepade förseningar i svarstiderna eller i samband med specifika frågor.

Kommissionen presenterar och diskuterar även regelbundet anmälningar med medlemsstater inom ramen för kommittén för ekologisk produktion.

70. Kommissionen betraktar tillsynen av ackrediteringsorgan som en hörnsten i kontrollsystemet.

Det bör noteras att i förordningen om ekologiska produkter finns det inga rättsliga bestämmelser om att inrätta en ram för relationerna mellan kommissionen och ackrediteringsorganen, som agerar under privata avtal med kontrollorganen.

Kommissionen och ackrediteringsorganen samarbetar dock aktivt (till exempel genom specifika workshoppar och ad hoc-möten). Dessutom mottar ackrediteringsorganen kopior av det som kommuniceras mellan kommissionen och de relevanta kontrollorganen.

Huvudsyftet med mötena är att informera ackrediteringsorganen om de utmaningar som kommissionen står inför gällande tillsynen av kontrollorgan som erkänns som likvärdiga och för certifiering av ekologiska produkter från tredjeländer, samt att få deras synpunkter på de praktiska svårigheterna med att genomföra förordningen om ekologiska produkter.

72. Kommissionen kommer att fortsätta arbeta för att minimera fördröjningen mellan själva beslutet om att tillfälligt eller definitivt stryka kontrollorgan från förteckningen i bilaga IV i förordning (EG) 1235/2008 och tidpunkten då beslutet träder i kraft.

77. Kommissionen har lagt till ett fält i den reviderade checklisten för bedömning av årsrapporter för de ytterligare importkontrollerna och kommer att följa upp kvaliteten på och riktigheten i de uppgifter som inhämtas på detta område.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Rekommendation 1 – Åtgärda kvarstående brister i medlemsstaternas kontrollsystem och rapportering

a) Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen har inrättat systematiska förfaranden för att följa upp rekommendationer från revisioner som har utförts av generaldirektoratet för hälsa och livsmedelssäkerhet. Som svar på revisionsrekommendationerna ombeds medlemsstater att tillhandahålla handlingsplaner som åtgärdar bristerna i det relevanta nationella kontrollsystemet och tillhandahålla bevis för att de har genomförts. De kvarstående bristerna som har identifierats av Europeiska revisionsrätten kommer att tacklas inom ramen för detta förfarande eller hanteras genom riktade åtgärder (bilaterala diskussioner och utbildning).

b) Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen kommer att fortsätta den diskussion som redan pågår med medlemsstater gällande ytterligare harmonisering av åtgärder och kommer att ge vägledning i arbetet med att ställa samman nationella förteckningar över åtgärder, så att de kan diskuteras och godkännas.

Den nya förordningen om ekologisk produktion, som träder i kraft 2021, innefattar möjligheten att anta en genomförandeakt för att specificera enhetliga regler för de fall där behöriga myndigheter ska vidta åtgärder vid misstänkta eller konstaterade brister i efterlevnad. Genomförandeförordningen träder inte i kraft förrän 2021.

c) Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen kommer att utarbeta det särskilda innehållet för det ekologiska kapitlet i årsrapporterna i enlighet med artikel 25 a i förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll.

Genom en tydlig och gemensam mall kan en avsevärd förbättring uppnås, och även utbyte av god praxis kan vara ett verktyg för att uppnå förbättring.

95. Kommissionen betraktar tillsynen av ackrediteringsorgan som en hörnsten i kontrollsystemet.

Det bör noteras att i förordningen om ekologiska produkter finns det inga rättsliga bestämmelser om att inrätta en ram för relationerna mellan kommissionen och ackrediteringsorganen, som agerar under privata avtal med kontrollorganen.

Det finns dock ett etablerat och aktivt samarbete mellan kommissionen och ackrediteringsorganen (till exempel specifika workshoppar och ad hoc-möten samt att ackrediteringsorganen får kopior av det som kommuniceras mellan kommissionen och de relevanta kontrollorganen).

Rekommendation 2 – Förbättra tillsynen av import genom bättre samarbete

a) Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen anordnar årliga möten med ackrediteringsorganen och har dessutom för avsikt att

- utvärdera rättsliga möjligheter att förstärka samarbetet med ackrediteringsorganen,
- främja samarbetet inom ramen för de plurilaterala diskussionerna i syfte att utforska synergier för att hantera gemensamma risker och utmaningar.

b) Kommissionen godtar rekommendationen.

c) Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen har för avsikt att förtydliga de rättsliga bestämmelserna för kontroll av importerade produkter, i synnerhet inom ramen för den nya förordningen om ekologiska produkter. Dessutom avser kommissionen att fortsätta med utarbetandet av riktlinjer för import av ekologiska produkter till EU från utvalda tredjeländer. Detta kommer att harmonisera medlemsstaternas förfaranden. Genomförandeförordningen träder inte i kraft förrän 2021.

Rekommendation 3 – Gör mer kompletta spårbarhetskontroller

a) Kommissionen godtar rekommendationen.

Utöver de kontinuerliga oannonserade spårbarhetstesterna för misstänkta sändningar har kommissionen för avsikt att varje år genomföra ett antal spårbarhetstester.

b) Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen har för avsikt att uppmana medlemsstaterna att presentera resultaten av sina spårbarhetskontroller för kommittén för ekologisk produktion tillsammans med en analys av problemen de har stött på och ange vilka korrigerande åtgärder som vidtas.

c) Kommissionen godtar rekommendationen.

Kommissionen har för avsikt att utveckla en strategi för att integrera en elektronisk certifiering för den inre marknaden i det framtida elektroniska informationshanteringssystemet för officiell kontroll i syfte att först förbättra den gränsöverskridande tillgången till data om ekologiska intyg.

Därefter kommer kommissionen att vidta åtgärder för att utöka ett sådant system till tredjeländer, i synnerhet avseende överensstämmelse med EU:s regler som kommer att vara obligatoriska senast 2024.

REVISIONSRÄTTENS TEAM

I våra särskilda rapporter redovisar vi resultatet av våra revisioner av EU:s politik och program eller av förvaltningsteman kopplade till specifika budgetområden. För att uppnå så stor effekt som möjligt väljer vi ut och utformar granskningsuppgifterna med hänsyn till riskerna när det gäller resultat eller regelefterlevnad, storleken på de aktuella intäkterna eller kostnaderna, framtida utveckling och politiskt intresse och allmänintresse.

Denna rapport antogs av revisionsrättens avdelning I – där ledamoten Nikolaos Milionis är ordförande – som är specialiserad på utgiftsområdet hållbar användning av naturresurser. Revisionsarbetet leddes av ledamoten Nikolaos Milionis med stöd av Ioulia Papatheodorou (tidigare kanslichef), Kristian Sniter (nuvarande kanslichef) och Matteo Tartaggia (attaché), Michael Bain (förstechef), Els Brems (uppgiftsansvarig) och Blanka Happach, Greta Kapustaite och Radostina Simeonova (revisorer). Miroslava Chakalova-Siddy, Marek Riha och Fiona Urquhart gav språkligt stöd.

Från vänster till höger: Michael Bain, Blanka Happach, Nikolaos Milionis, Matteo Tartaggia, Greta Kapustaite och Kristian Sniter.

Händelse	Datum
Revisionsplanen antas / Revisionen inleds	29.11.2017
Den preliminära rapporten skickas till kommissionen (eller till ett annat revisionsobjekt)	3.1.2019
Den slutliga rapporten antas efter det kontradiktoriska förfarandet	13.2.2019
Svaren från kommissionen (eller från ett annat revisionsobjekt) har tagits emot på alla språk	8.3.2019

PDF ISBN 978-92-847-1753-8 doi:10.2865/511569 QJ-AB-19-002-SV-N

HTML ISBN 978-92-847-1735-4 doi:10.2865/14692 QJ-AB-19-002-SV-Q

Sedan 1991 har EU ett kontrollsystem som reglerar produktionen, bearbetningen, distributionen och importen av ekologiska produkter. Syftet är att konsumenterna ska kunna lita på att ekologiska regler tillämpas i distributionskedjans alla led. Den ekologiska sektorn i EU har vuxit snabbt under de senaste åren. Vi följde upp vår särskilda rapport nr 9/2012 från juni 2012 och kunde konstatera att kontrollsystemet hade blivit bättre. Våra rekommendationer hade i allmänhet genomförts, men några utmaningar kvarstod. Vi lämnar rekommendationer om hur de kvarstående brister avseende EU-produkter som vi identifierade i medlemsstaterna kan åtgärdas, om hur tillsynen av importerade ekologiska produkter kan förbättras genom bättre samarbete och om att mer kompletta spårbarhetskontroller bör göras.

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Publikationsbyrå

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxemburg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/Pages/ContactForm.aspx
Webbplats: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors

©Europeiska unionen, 2019

För all användning eller återgivning av foton eller annat material som Europeiska unionen inte har upphovsrätten till måste tillstånd inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavaren.